

ประวัติพระราชรัตนบาล

เจ้าอาวาสวัดทุ่งศรีเมือง อุบลราชธานี

พระราชรัตนบาล เดิมชื่อ ทิมพ์ ฉายา นารโท
นามสกุลตลอดพงษ์เกิดวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๔๕๘
หมู่ที่ ๖ ตำบลเหล่าเสือโก้ก อำเภอเมืองอุบล จัง
หวัดอุบลราชธานี บิดาชื่อ คำ มารดาชื่อ จม
อุปสมบท ๒๑ พฤษภาคม ๒๔๗๘ ณ พัทธสีมาวัด
มงคลใน เหล่าเสือโก้ก พระอุปัชฌาย์สี่เป็นพระ
อุปัชฌาย์ พระอาจารย์อ้วน เป็นพระกรรมวาจาจารย์
พระอาจารย์แสง เป็นพระอนุสาวนาจารย์ ศึกษา
พระธรรมวินัย ในสำนักพระอุปัชฌาย์อาจารย์ ๕
พรรษา สอบไล่ได้ น.ธ. ชั้นเอก

พ.ศ. ๒๔๘๒-๒๔๘๖ จำพรรษาที่วัดพิชัยญาติ
การาม ชนบุรี ศึกษาสำเร็จบาลีประโยค ๔ ระหว่าง
นี้ได้ไปจำพรรษาที่วัดหัวพลวง อำเภอท่าตะโก จัง
หวัดนครสวรรค์ ๑ พรรษา เป็นครูสอนนักธรรม

ได้ตัดตาหะไปเป็นครูสอนบาลีที่วัดโพธิ์ อ.ตลิ่งชัน
ธนบุรี ๑ พรรษา

พ.ศ. ๒๔๘๓-๒๔๘๒ จำพรรษาที่วัดมณฑลใน
เหล่าเสือโก้ก เป็นครูใหญ่สอนบาลีนักธรรม มีนัก
เรียนสอบได้มากทั้งนักธรรมและบาลี พระภิกษุ
สามเณรจากจังหวัดอุบลราชธานี และจังหวัดใกล้เคียง
มารับการศึกษาเป็นจำนวนมาก ศิษย์รุ่นนี้อยู
่มั่นคงเป็นกำลังพระพุทธรูปหลายรูปคือ รองเจ้า
คณะจังหวัดเลย เจ้าคณะอำเภอเขมราฐ ม่วงตามสืบ
อุบลราชธานี อำเภอประทาย นครราชสีมา อำเภอ
ภูกระดึง และ เลขาณุกการเจ้าคณะจังหวัดอุบล
ราชธานี ศึกษาระหว่างนี้สอบไล่ได้เปรียญธรรม ๕
ประโยค

พ.ศ. ๒๔๘๓-๒๔๙๑ จำพรรษาที่วัดมณีนา
ราม เมืองอุบลราชธานี เป็นครูใหญ่สอนนักธรรม
บาลี นักธรรม และพระนวกะ มีนักเรียนสอบได้

เป็นจำนวนมากทั้งนักธรรม และบาลี ได้รับแต่งตั้ง
ให้เป็นเผยแผ่จังหวัดอุบลราชธานี ปฏิบัติหน้าที่
เผยแผ่ จาริกเยี่ยมอบรมพระภิกษุตามนคร อุบาสก
อุบาสิกา ครุณักเรียนทุกตำบลทุกอำเภอฝั่งเหนือ
ของแม่น้ำมูล ได้รับพระราชทานสมณศักดิ์เป็น
พระราชอาคันตุกะที่ พระวิจิตรวาทกิจ สักการะหว่าง
นี้สอบไล่ได้เปรียญธรรมประโยค ๖ ครุพ.ม. และ
ครุพ.ป.

พ.ศ. ๒๕๐๒-๒๕๒๕ จำพรรษาที่วัดทุ่งศรี
เมือง อุบลราชธานี ได้รับแต่งตั้งให้เป็นเจ้าอาวาส
วัดทุ่งศรีเมืองได้บำเพ็ญหน้าที่เจ้าอาวาสคือ ได้
บูรณะหอพระพุทธรูป สร้างหอรบั้ง สร้างวิหาร
ศรีเมือง สร้างกุฏิจตุรมุข ทวิมุข ชาติสุวรรณ
สันติธรรม ตูรพัฒน์ ทรงไทย ๑-๒
มั่นคงอนุสรณ์ สร้างศาลาวิชาลัยครู แม่ฮ้วน
มุขสมบัติ สร้างศาลาสวดดี เมรุสามัคคีศรีเมือง

ศาลากุ่มะตามักศรีเมือง ต่อเติมกุฏิใหญ่ และ
ซ่อมกุฏิเล็ก

วัดพัฒนาตัวอย่าง ได้บูรณะและสร้างวัดทุ่ง
ศรีเมือง จนได้รับยกย่องให้เป็นวัดพัฒนาตัวอย่าง
ของกระทรวงศึกษาธิการ กรมการศาสนา ได้
พัฒนาศาสนสถาน ศาสนวัตถุ ศาสนบุคคล และ
ศาสนธรรม ตามแผนพัฒนาวัด แต่ได้เน้นหนัก
พัฒนาศาสนบุคคล ได้ตั้งสถานศึกษาเพื่อพัฒนา
ศาสนบุคคล ที่วัดทุ่งศรีเมือง ๕ สถาบัน คือ

๑. โรงเรียนบาลีสาริตศึกษามหาจุฬาลงกรณราช
วิทยาลัย ทำการสอนบาลี ม. ๔ ม. ๕ และ
ม. ๖ นักเรียน ๑๕๔ รูป ครู ๕๕ คน
๒. โรงเรียนวิโรจน์รัตนวิทยา การศึกษาผู้ใหญ่
ทำการสอนพระภิกษุตามแผน ร. ๑ และ ร. ๔
นักศึกษา ๓๔๘ คน ครู ๑๕ คน

๓. โรงเรียนปริยัติธรรม ทำการสอน น.ช. ศรี
โท เอก ช.ศ. ศรี โท เอก บาลีไวยากรณ์
เปิดทำการสอน ป.ช. ๑-๒-๓-๔-๕ นัก
เรียน ๓๓๒ รูป ครู ๒๖ รูป
 ๔. โรงเรียนพุทธศาสนาวันอาทิตย์ เปิดทำการ
สอนชั้นต้น ชั้นกลาง และชั้นปลาย
นักเรียน ๓๘๕ คน ครู ๓๐ คน
 ๕. วิทยาลัยครูศาสนศึกษามหาจุฬาลงกรณ์ราช-
วิทยาลัย เปิดทำการสอนพระภิกษุสามเณร
ที่เป็นครู ซึ่งสอบ ม. ๖ ได้แล้วหลักสูตร
๒ ปี เทียบเท่า ป.ก.ศ.สูงของกรมฝึกหัด
ครู มีนักศึกษา ๕๐ รูป อาจารย์ ๑๑ คน
สถานศึกษาทั้ง ๕ สถาบันมีครูและนักเรียนเป็น
จำนวนมาก
- ได้แต่งตั้งให้สมเด็จพระเจ้าคณะจังหวัด เป็นพระ
อุปัชฌาย์ เป็นหัวหน้าพระธรรมทูต ฝ่ายบริหาร

เป็นเจ้าคุณจังหวัดอุบลราชธานี และได้เลื่อนสมณศักดิ์เป็นพระราชาคณะชั้นราช ที่พระราชรัตนโบลศึกษาระหว่างนี้ตอบครู พ.ม. ได้

งานชั้นสุดท้าย ได้สร้างโรงเรียนบาลีสาธิตศึกษามหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย เพื่อเป็นสถานศึกษาของพระภิกษุสามเณรให้เหมาะสมแก่กาลสมัย ขนาดกว้าง ๑๕ เมตรทางเดินกลางอาคาร ๓ เมตร ยาว ๖๐ เมตร ๓ มุข ๓ ชั้นๆ ละ ๑๒ ห้องเรียน หลังคาทรงไทยมุงกระเบื้องเคลือบดินเผา ประมอณค่าก่อสร้าง ๓ ล้านบาท กำหนดสร้างให้เสร็จภายใน ๓ ปี

ขอรับรองว่าเป็นความจริงตามนี้

(พระราชรัตนโบล)

เจ้าของประวดี

คำนำ

ได้ตีพิมพ์หนังสืออนุสรณ์พระวรพระดา ออกสู่สายตาของท่านผู้สนใจแล้วครั้งหนึ่ง เป็นจำนวน 1,000 เล่ม หนังสือได้หมดไป ใครพิมพ์ออกสู่สายตาของผู้สนใจอีก ต้นฉบับหมดไปหาไม่พบจึงมิได้พิมพ์ตามประสงค์ บัดนี้ตามหาต้นฉบับได้แล้ว จึงได้ตรวจทานแก้ไขเพิ่มเติมให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ประจวบกับระยะนี้ชาวอุบลราชธานี คณะธรรมสวนสามัคคีกำลังลงมือจะสร้างอนุสาวรีย์ เจ้าเมืองอุบลราชธานีคนแรก เพื่อเป็นที่ระลึกและสักการะบูชาของอนุชน

เรื่องสร้างอนุสาวรีย์นี้ ใจของอาตมาภาพแล้วอยากให้สร้างอนุสาวรีย์ ผู้เป็นต้นตระกูลของเมืองอุบลคือ อนุสาวรีย์ของพระดาสมัยก่อนผู้แทน “เลียง ไชยกาล” และผู้แทน “อรพิน ไชยกาล” ได้เคยคิดจะสร้างมาแล้ว จนได้หาเงินทองเพื่อการนี้ ได้แสดงละครเพื่อเก็บเงินสร้างอนุสาวรีย์แต่ไม่สำเร็จ ได้นำเงินไปสร้างวัดพระวรพระดาที่โรงพยาบาลสรรพสิทธิประสงค์

คราวนี้ชาวอุบลราชธานี คณะธรรมสวนสา-
มถิกก็ดำริจะสร้างอนุสาวรีย์ เจ้าเมืองอุบลคนแรก
พระประทุมวราชวงศา ท่านผู้ปกครองท้าวคำผง
โอรสพระตา น้องชายของพระวรวงศ์ศักดิ์ เป็นผู้
นำคณะสร้างเมืองอุบลราชธานี ตามคำบิดาสั่งจน
สำเร็จ สาธุชนอนุโมทนาขอให้ขวนขวายจนสำเร็จ
เถิด ได้ยินว่าจะสร้างที่น้ำพุหันหน้าสู่เมืองอุบล
ก็เห็นด้วย

หนังสือน้อยเล่มนี้ได้เปลี่ยนชื่อใหม่ ให้ชื่อว่า
“อนุสรณ์ท้าวปู่เจ้าพระตา” เนื้อเรื่องคงไว้ตาม
เดิม เปลี่ยนเฉพาะที่เห็นควรเปลี่ยนเล็กน้อย
เท่านั้น นอกนั้นก็เพิ่มเรื่องขยายขั้นเข้า หวังว่า
หนังสือนี้จักอำนวยประโยชน์แก่ผู้สนใจตามสมควร

พระราชมงคลโนบล

(พระราชมงคลโนบล)

เจ้าอาวาสวัดทุ่งศรีเมือง

ความผ่นเกิดจากเหตุ ๔ ประการ

ตามปรกติความผ่นไม่เป็นความจริง ไม่ก่อขมมีใคร
ใส่ใจเท่าไรนัก แต่แล้วก็มีผ่นกันอยู่ บางทีผ่นร้าย
ก็เล่นเอาผู้ผ่นไม่สบายไปก็มี ผู้ไม่ผ่นนั้นก็คือพระ
อรหันต์เท่านั้น คนปุถุชนมีการผ่นกันทั้งนั้น การ
ผ่นบางครั้งก็เป็นนิमितสำหรับชีวิต ทั้งที่เป็นนิमित
ที่เป็นมงคล ทั้งที่เป็นนิमितที่ไม่เป็นมงคล บางคน
ผ่นๆ ถือเอาความผ่นเลื่องไชคร่ำรวยไปก็มี พร้อม
กันนั้นบางคนก็ช่วยไปก็มี ความผ่นนี้เกิดจากเหตุ ๔
ประการคือ

ชาติโชค ผ่นเพราะชาติกำเริบปั่นป่วน
อนุภูตปุพพ ผ่นเพราะเคยเห็นเคยรูมา
เทวโตปสัทธิ ผ่นเพราะเทวดาบันดาล
ปุพพนิमित ผ่นเพราะบุพพนิमित คือบุญ
บาปบันดาล

จากเหตุทั้ง ๔ อย่างนี้ เป็นเหตุให้บุคคลเราผ่น
จากเหตุ ๒ อย่างข้างต้นเป็นการผ่นที่เอานิमितไม่ได้
แต่ถ้าเป็นเพราะเหตุ ๒ อย่างข้างปลายก็มักเป็นความ
ผ่นที่ถือเอาเป็นนิमितได้ อนึ่ง ความผ่นที่บุคคลผ่น

ในเวลามัชฌิมยามหรือปัจฉิมยามเป็นความฝันที่เกิด
จากเหตุ ๒ อย่างข้างปลาย เพราะเวลานั้นร่างกาย
ปกติ นี้เกิดขึ้นเพราะเทวดาส่งพรณ์ ดลบันดาลให้
ฝันหรือฝันเพราะบุพพนิมิตบันดาลให้ฝัน เป็นความ
ฝันที่เป็นนิมิตสำหรับชีวิต ทั้งที่เป็นมงคลและทั้ง
เป็นที่อวมงคลควรได้พิจารณา

แม่ขาวพรฝันครั้งแรก

ประมาณปลายเดือนเมษายน หรือต้นเดือน
พฤษภาคม ๒๕๑๒ บ้านชีทวน มีงานกุศลสมโภช
พุทธาภิเศก เป็นงานกุศลที่ใหญ่โตสำหรับชีทวน
แม่ขาวบุญยัง พวงอินทร์ ได้ไปดูงานกุศลนั้นคงมี
ชาวเมืองอุบล และชาววารินา ไปหลายคน ฝ่าย
แม่ขาวพรอยู่เฝ้ากุฏิคืนที่แม่ขาวบุญยัง ไปค้างชีทวน
นั่นเอง แม่ขาวพรฝันว่าผู้หญิงวัยชราอายุประมาณ
๖๐ เศษ เนื้อสองสี แต่งตัวแบบโบราณ ตัดผม
ดอกกลม (ดอกกระทุ่ม) ไว้ผมหัวผมจร นุ่งชิ้นไหม
ทิว สะไบเฉียงบ่า เข้ามาหาแม่ขาวพรแล้วว่าแม่
ขาวบุญยังอยู่บ่หรือบ่อยู่ แม่ขาวพรตอบว่า บ่อยู่
คุณแม่เห็นไปเอาบุญบ้านชีทวน ไปนอนค้างคืนฝัน

ยายในฝันก็พูดกับแม่ขาวบุญยังแล้วพูดว่า น้อยก็บ่อ
อยู่คู่ข้าก็จะสั่งไว้กับแม่ขาวพรนั้นแหละ ก็อยากให้
เจ้าพากันแต่งบูชาในสิม สุเจ้าสิพากันแต่งได้บ่อ
ในฝันแม่ขาวพรตอบว่าแต่งได้ ยายในฝันพูดต่อไป
อีกว่า กันสิแต่งได้ให้พากันแต่งคันแต่งบ่อได้สุเจ้า
ทั้งหลายจะพากันอยู่ยากอยู่ลำบาก พร้อมกันนั้นก็ยก
มือขึ้นหน้าแม่ขาวพรพูดว่า ให้สุเจ้าพากันแต่งบูชาใน
สิม ถ้าบ่ແຕ່ງสุเจ้าทั้งหลายจักอยู่ยาก จักอยู่ลำบาก
จักบ่อ แม่ขาวพรก็พูดรับว่า จักແຕ່ງ เออ/ແຕ່ງก็ให้
พากันแต่ง แล้วยายในฝันก็จากไป

แม่ขาวพรฝันครั้งที่สอง

เป็นระยะเวลาห่างกันประมาณ ๑ เดือนจาก
ฝันคราวก่อน แม่ขาวพรฝันซ้ำเรื่องเก่าอีกว่า ยาย
คนที่มาพูดสั่งแม่ขาวว่า ให้แต่งบูชาในสิมนั้นแหละ
มาปรากฏในฝันอีก มาคราวนี้ก็แต่งตัวเหมือนคราว
ก่อน เข้ามาหาแม่ขาวพรแล้วพูดเรื่องแต่งบูชาใน
สิมที่เคยพูดไว้ว่า เรื่องแต่งบูชาในสิมนั้นว่าจ้งได
สิแต่งได้บ่อหรือแต่งบ่อได้ กรันแต่งบ่อได้สุเจ้า
อยู่ยาก จักอยู่ลำบาก ในฝันแม่ขาวพรก็ตอบว่า

แต่งได้ ตีพากันแต่งอยู่ ขยายในฝันพูดต่อไปอีกว่า
ครั้นแต่งได้ให้พากันแต่งเนอ ตั้งเท่านั้นแล้วขยายก็
หายไป

รุ่งเช้าวันนั้น แม่ขาวพรก็แก้ผ้าผันให้แม่ขาว
บุญยังฟังตลอด ประคิแม่ขาวบุญยังได้แต่งภัตตา
หารเพล ไปแจกถวายพระเณรที่กุฏิใหญ่เกือบทุกวัน
ชายคงจะคิดสงสารพระเณรที่นั่น เพราะพระภิกษุ
สามเณร รวมฉันที่นั่นหลายรูปด้วยกันเป็นประจำ
พระฉันสองที่ที่ละ ๖ รูป สามเณรฉันสามที่ที่ละ
๖ รูป ชายคงทราบว่าเป็นอาหารไม่พอฉัน จึงรู้สึกสำ
หทัยขอมาแต่งภัตตาหารเพล ไปแจกทานเป็นประจำ
ทุกวันนี้ก็ยังถือปฏิบัติอยู่อย่างนั้น วันนั้นแม่ขาวบุญ
ยังหลังจากแจกแบ่งของทานแล้ว ก็ถือโอกาสเล่าคำ
ผันแม่ขาวพรให้ฟัง เล่าจบแล้วพูดหรือว่า พวกข้า
น้อยอยากแต่งบูชาในหอพระพุทธบาท ตามที่พื้นตั้ง
เจ้าคุณสิริชัยขอมบ่อ หากบ่อขุดขอมพวกข้าน้อยอยาก
ขออนุญาตแต่งบูชา เพ็นอยากให้แต่งบูชาหลาย มา
เข้าผันแม่ขาวพรสองเทอแล้ว

อาตมาภาพ ได้ฟังแม่ขาวบุญยังเล่าเรื่องความฝัน
แม่ขาวพรให้ฟังตลอด เมื่อแม่ขาวบุญยังขออนุญาต
แต่งบูชาในหอพระพุทธรบาทก็คิดว่า การแต่งบูชา
พร้อมกับนั่งจำศีลภาวนาในนั้น ก็ไม่เห็นมีอะไรจะ
เสียหาย มีแต่เป็นความดีความชอบเป็นบุญเป็นกุศล
ถ่ายเดียว กรณกิจอย่างนั้นแล้วก็ถามแม่ขาวบุญยังว่า
สีแด่งเบ้งเหิงยาฮ สีเฮ็ดจ้งโคไหน แม่ขาวบุญยังพูด
ว่า หากเจ้าคุณบ่อดัซ้องก็อยากแต่งในวันกลาง
เดือนแปดคั่น อาตมาภาพถามย้าอีกว่า อยากเฮ็ดจ้ง
ไค้แน่ยาฮ แม่ขาวบุญยังพูดว่า พวกข้านน้อยอยาก
เลียงพระฌรท่งวัดทำบุญตอนเช้า แล้วตีพากันจำ
อุโบสถตีพากันถือ เน้กับแม่ขาวพร กลางคืนหมด
คืนตีพากันนั่งจำศีลภาวนาในหอพระบาทบ่อพากัน
นอนตลอดคืนสี่มีแม่ออกแม่ค้าหลายคนมาจำศีลด้วย

อาตมาภาพได้ฟังแม่ขาวบุญยังบอกว่าจะมีการนัด
กันมาทำบุญ ถวายภัตตาหารพระสงฆ์ตาม ฌรท่งวัด
วันพระกลางเดือนแปดคั่น หรือวันพระอื่นโคหน้า
แล้ง วัดทุ่งศรีเมืองไม่เคยมีการทำบุญตั้งฆานาเลย
แม่ขาวบอกจะมีการถวายภัตตาหารเข้าหมดวัด รู้สึก

เป็นห่วงเกรงว่าจะไม่มีใครสนใจมาวัดเกรงว่าอาหาร
จะไม่พอพระเณร พระเณรทั้งเก่าและใหม่มีจำนวน
มาก จึงพูดเชิงกีดกันแม่ขาวบุญยังว่า ชายเถียงพระ
จะมีคนมาวัดหรือ เพราะวัดเขาบ่อเคยเถียงพระใน
วันนั้น ข้าน้อยจะเที่ยวบอกเอาคงมีคนมา เมื่อแม่
ขาวพูดขึ้นอย่างนั้น อาตมาภาพพูดอีกว่า สี่เถียง
พระก็บ่อขัดข้อง แต่เกรงว่าภักตอาหารสี่บ่อพอให้
พระให้เณรฉัน พระเณรได้รับไว้มาก แม่ขาวบุญ
ยังพูดว่าสี่บ่อวัดเขาบ่อเคยขาด ก็เลยพูดกับแม่
ขาวบุญยังว่า เธอจะเถียงพระก็เถียงเถา แต่อาตมา
ได้รับอาราธนามหาสดใจไว้เพิ่นตีแต่งงานลูกสาว สี่
ได้ไปหาเพิ่น สี่บ่อได้อยู่นำยาขเนอ แม่ขาวบุญยัง
ตอบว่า บ่อเป็นยังดอก หมู่ข้าน้อยตีพากันเห็ดตาม
เกิดตามมี ข้าพเจ้าได้ไปงานมงคลสมรสบ้านมหา
สดใจตามนิมนต์ ได้สั่งให้พระมหาเรืองศรีช่วยดูแล
ญาติโยม กลับจากกิจนิมนต์แล้วไคตรงมาศาลาการ
เปรียญ เพื่อได้พบกับญาติโยมที่นั่น เห็นโยมมีจำ
นวนน้อยก็รู้ดีกว่าภักตอาหารจักไม่เพียงพอ ได้เดิน
ตรวจดูอาหารทุกวงทั้งพระทั้งเณร วันนั้นมีพอประ

มานไม่บกพร่อง

แม่ขาวพรหมนครังที่สาม

เมื่อแม่ขาวบุญยังได้เถาคำผั้น แม่ขาวพรให้ฟัง และได้ขออนุญาต แต่งบูชาเลี้ยงพระถวายสังฆทาน ในเพ็ญเดือน ๘ ค่ำ ดังได้กล่าวมาแล้วข้างต้นนั้น อาตมาภาพได้อนุญาตให้จัดทำได้ตามความประสงค์ ถัดจากนั้นราวหนึ่งอาทิตย์ หรือก่อนจะถึงวันแต่ง บูชาทำบุญตามที่กำหนดไว้ แม่ขาวบุญยังได้ไปถวาย ภัตตาหารเพลแจกทานที่กุฏิใหญ่ตามปกติ หลังจากแจกแบ่งทานแล้ว ก็ได้พูดให้ข้าพเจ้าฟังว่าเจ้า คุณแม่พรหมอีกแล้วเนอ อาตมาภาพได้ทวนถามแม่ ขาวบุญยังว่า บ๊ะผั้นบ่อยนะยาย ผั้นจั่งใดอีกยาย แม่ขาวพรยังพูดต่อไปว่า ผั้นว่ายายคนเก่านั้นละมา บอกว่า แต่งบูชาในสัมนั่มให้สุเจ้าแต่งอย่างนั้นคือให้ เอาโต๊ะดำๆ สูงบ่เกินกับมาตั้งที่ตรงกลางตม หรือ หน้าพระเจ้าใหญ่ แล้วเอาผ้าขาวบริสุทธิ์มากลุมโต๊ะ นั้นให้หุ้ม ผ้าขาวนั้นต้องบริสุทธิ์หรือหล่ ถ้ามี่เปอะ เปื้อนบ่เอา เมื่อเอาผ้าขาวปกโต๊ะแล้วให้จัดดอกไม้ ตั้งบูชาบนโต๊ะ ๔ มุม ตรงกลางโต๊ะให้จัดตั้งรูปเทียน

อุบลฯ แล้วให้ตัวเจ้าแม่ขาวทั้งสองนั่งจำศีลภาวนา
คนละทาง แม่ขาวบุญยังให้นั่งทางขวาพื้นแก้วว่า
แม่ขาวพรนั่งทางซ้าย ครั้นจำศีลภาวนาอยู่อย่างนี้
จกขุจกเห็นจกปรากฏ

เมื่อแม่ขาวบุญยังแก้คำผั้นแม่ขาวพรจบแล้ว
อาตมาภาพก็เลยพูดว่า เมื่อถึงวันเวลาจึงพากันทำ
และทำให้ถูกต้อง ตามที่ยายในฝันสั่งให้ทำเนอขาย
ได้ฟังแม่ขาวบุญยังเล่าคำผั้น แม่ขาวพรให้ฟังทุก
ครั้ง ก็เพียงแต่รับฟังตามมารยาทโง่นั้นเฉยๆ ไม่ได้
คิดอะไรนอกเหนือไปจากการตามใจโงม ไม่ได้คิด
ว่าจะมีเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้น เมื่อวันเพ็ญเดือน ๘
คืน ได้เวลาไปรับบิณฑบาตในบ้าน รถก็มารับไป
บ้านมหาสุใจ ได้ไปในพิธีงานมงคลสมรสลูกสาว
มหาสุใจตามได้รับนิมนต์ไว้ กลับจากบ้านมหา
สุใจมาถึงวัดแล้ว ก็ถือโอกาสไปเยี่ยมญาติโงมที่
ศาลาการเปรียญ เห็นญาติโงมมีจำนวนน้อยเป็นห่วง
ว่าภัตตาหารไม่เพียงพอพระสงฆ์ตามเณร จึงได้เดิน
ตรวจดูตำรับพระภิกษุตามเณรจนทั่วถึง เห็นทุกที่มี
ภัตตาพอประมาณก็โล่งใจ ได้มานั่งสนทนาเล่นๆ

กับญาติโยม เมื่อพระสงฆ์สามเณรโมทนาแล้ว ญาติโยมก็กลับไป

ครั้งญาติโยมที่มานำเพ็ญกุศลกลับไปบ้านแล้วได้ถือโอกาสนำพระภิกษุสามเณร และศิษย์วัดทำงานโยธาวัด เพราะวันพระนั้นพระภิกษุสามเณร และศิษย์วัดหยุดเรียน จึงมีโอกาสดูที่จะทำงานโยธาช่วยวัดได้ ประกิตอาทมาภาพ ถือเอาวันหยุดเรียนคือวันพระ และวันอาทิตย์ทำงานโยธา วัดพัฒนาวัดเป็นประจำ เว้นวันที่ไม่อยู่และวันที่ไม่ว่าง ดังนั้นวันนั้นทั้งวันนอกจากเวลาดังกล่าวแล้ว พร้อมพระเณรและลูกศิษย์ผู้ช่วยงานคลุกอยู่กับงานตลอดเวลา ได้เวลาอุโบสถจึงหยุดงานโยธาลงอุโบสถ ได้พร้อมด้วยพระสงฆ์ลงอุโบสถเวลา ๑๗.๐๐ นาฬิกาตามนิยมของวัดแต่ไหนแต่ไรมา เวลาอุโบสถนั้นเป็นเวลาหนึ่งชั่วโมงกว่าๆ ทั้งพิธีเบื้องต้นและพิธีท้ายอุโบสถ

บวชเณรทำอุโบสถ

เมื่อพิธีอุโบสถเสร็จแล้ว พระมหาศีทา ยสินธโร พระจริยานิเทศก์ จากสภาการศึกษามหามกุฏราชวิทยาลัย ซึ่งมาพำนักอยู่วัดทุ่งศรีเมือง กำลังเตรียมจะเดินทางไปศึกษาปริญญาโทต่อ ที่มหาวิทยาลัยชินดู เมืองพาราณสี

ประเทศอินเดีย ก่อนไปก็ได้นำขบวนชายให้เป็นสามแถว
 ก่อน ได้ลุกขึ้นท่ายอุโบสถว่า อยากจะให้หลวงพ่อบวช
 หลานให้วันนี้ ก็อนุญาตให้นำเด็กไปบวชที่หอพระบาท
 เวลาที่ท่ายจากอุโบสถนั่นเอง ได้นั่งบวชเณรต่ออุโบสถ
 ก็เป็นเวลานานกว่าจะเสร็จ ร่างกายเหนื่อยอ่อนเกือบทร
 ทั่วไม่ไหว ขณะนั้นลืมนึกเรื่องแม่ชาวนบุญยังมาผูกไว้ห่มคบวช
 เณรแล้วจะขึ้นไปให้ศีลสามเณรทั้งวัดที่กุฏิใหญ่ ออกจาก
 หอพระบาทมาเวลานั้นเกือบทุ่ม ครึ่งแล้ว ได้เห็นแม่ชาวกับ
 ญาติโยมคอยอยู่ชานพระพุทธรูปที่นั่นได้ ได้สั่งให้สาม
 เณรนำไม้ระรองฉันทและผ้าขาวมามอบให้แม่ชาวนบุญยัง และ
 พร้อมกันนั้นได้สั่งให้สามเณรนำหลอดไฟฟ้า มาเสียบจุ
 หน้าหอพระพุทธรูป เพื่อให้ความสว่างหน้าหอพระพุท
 รุบาทและบริเวณด้วย ได้คอยดูความเรียบร้อยก่อนแล้วจึง
 กลับกุฏิ เมื่อกลับกุฏิแล้วพวกแม่ชาวนและญาติโยมก็ได้พา
 กันเข้าไปในหอพระพุทธรูป ได้กระทำพิธีกรรมต่างๆตาม
 ที่ประสงค์จะจัดทำ

ให้ศีลสามเณรทั้งวัด

เมื่อข้าพเจ้ากลับถึงกุฏิใหญ่ สามเณรทั้งวัดประมาณ 50
 รูปเศษได้มาพร้อมกันที่กุฏิใหญ่แล้ว เพื่อคอยโอกาสสมา

ทานศีลและรับฟังโอวาทตามปกติ ระเบียบปฏิบัติสำหรับ
 วัดทุ่งศรีเมือง ทุกครั้งเดือนหรือทุกสิ้นเดือน ให้สามเณร
 ทั้งวัดรวมกันสมาทานศีลที่เจ้าอาวาส ส่วนสถานที่นั้นโดย
 มากก็กุฏิเจ้าอาวาส เพราะที่กว้างขวางพอเพียงกับสาม
 เณร หลังจากให้สมาทานศีลสามเณรแล้วก็ถือโอกาสให้
 โอวาทอบรมชี้แจงตามสมควรเป็นประจำ วันนั้นแม้จะศึก
 เกือบสามทุ่มแล้ว พวกสามเณรก็ยังพร้อมกันคอยอยู่ ครั้น
 กลับถึงกุฏิเห็นสามเณรพร้อมกันอยู่แล้ว ก็ได้สั่งให้พากัน
 ทำวัตรเย็น ระหว่างนั้นได้ปลุกตัวเข้าห้องสรงน้ำ เสร็จ
 สรงน้ำออกมา ก็พอดีเสร็จสามเณรก็ทำวัตรเย็นเสร็จ ได้ให้
 ศีลสามเณรก็ตามถึงว่าใครมาไม่มาสมาทานศีลกันบ้าง ถัด
 จากนั้นก็ได้สั่งให้สามเณรทั้งหมดกลับ มิได้ให้โอวาทประ
 การใดเลย ประกิตท้ายให้ศีลสามเณรได้ถือโอกาสนั้น เวลา
 ประมาณ 30 นาทีเป็นอย่างน้อย ให้โอวาทให้กตัญญูให้ความ
 รู้แก่สามเณรเป็นประจำ แต่สำหรับวันนี้เหนื่อยแทบทรง
 ตัวไม่ไหว จึงได้สั่งให้สามเณรต้องงดการให้โอวาท ครั้น
 สามเณรกลับไปแล้ว สามเณรผู้รับใช้ก็ถวายน้ำร้อนน้ำชา
 เสร็จจากนั้นก็เอนเพื่อพักผ่อน ตั้งใจว่าสักประเดี๋ยวก็จะ
 ไปเยี่ยมญาติโยมที่หอพระพุทธรบาท ขณะนั้นสามเณรผู้

รับใช้ไถ่รับใช้พักให้อยู่ข้างๆ

ทวศุภพระตามาวัดทุ่งศรีเมือง

เมื่ออาคมาเอนหลังยังไม่ถึงสิบนาทียังไม่หายเหนื่อย
 ร่ายกายยังไม่สงบเป็นปกติ เสียงร้องก่นๆของแม่ชาว
 บุญยังดังขึ้นที่หน้ากุฏิว่า เจ้าคุณ เจ้าคุณ ไปเบี่ยงแม่ชาวพร
 แทน จักเป็นอีหยังซักเซ็นเล่นบ้าน อาคมาภาพยังไม่ทันได้
 ถามอะไรเลยว่าเป็นอย่างไร พอร้องบอกจบคำแม่ชาวก
 กลับไปแล้ว ได้บอกสามเณรอุทัยผู้รับใช้ผู้นั้นว่า ไป
 บอกพระอาจารย์มหาเรืองศรี กับพระอาจารย์สมุห์สาธิตให้
 ไปคุแม่ชาวพรแทนหลวงพ่อ หลวงพ่อเหนื่อยจักขอตัวพัก
 ผ่อนชั่วคราว พอสั่งเสร็จสามเณรอุทัยก็รีบไป บอกท่าน
 ทั้งสองรูปตามสั่ง สักประเดี๋ยวก็กลับมาบอกว่า ใต้ไป
 อารารณาพระอาจารย์ทั้งสองรูปตามสั่งแล้ว อีกสักครู่หนึ่ง
 สามเณรณรงค์ก็มาบอกว่า หลวงพ่อแม่ออกให้มาอารารณา
 หลวงพ่อลงไปคุแม่ชาวพรที่หอพระพุทธรบาท ได้บอก
 สามเณรณรงค์ว่า ให้ไปถามพระอาจารย์มหาเรืองศรี กับ
 พระอาจารย์สมุห์สาธิตไปคุแทนหลวงพ่อ หลวงพ่อเหนื่อย
 จักขอตัวพักผ่อนชั่วคราว พอพูดจบสามเณรณรงค์ก็รีบไป
 สักครู่หนึ่งก็กลับมาพูดอีกว่า พระอาจารย์ทั้งสองได้ลง

ไปแล้ว แต่เมื่อออกต้องการให้หลวงพ่องงไป เมื่อถูกตาม
ทั้งสามครั้งจึงคิดว่า คงจะมีความจำเป็นจึงให้ตามไปแล้ว
สักที ได้ตัดสินใจหยุดพักผ่อนพร้อมกับอุทาน “ยุ่งแท้ให้
ทำก็ยาก ไม่ให้ทำก็ยาก กุไม่ต้งพักหัวมัน หันโคนันก็ถูก
จากที่เอนหลัง กรองจีวรลงไปห่อพระพุทธรูปทันที

ขนพองสยองเกล้า

เมื่อไปถึงห่อพระพุทธรูป ไฟฟ้าสว่างไสวที่หน้าหอ
พระพุทธรูปทั่วทั้งบริเวณ ได้เห็นพระภิกษุสามเณรเป็นจำ
นวนมากยืนเรียงรายกันอยู่ที่บันได และชานห่อพระพุท
ธูป ทุกคนต่างยืนค้อมองเข้าไปทางห่อพระพุทธรูป
อาทมาภาพ ได้ผ่านพระเณรขึ้นไปจนถึงชานห่อพระพุท
ธูป มองเข้าไปในห่อพระพุทธรูป เห็นพวกญาติโยม
นั่งอยู่เป็นจำนวนมาก ถัดจาก ญาติโยมก็มีพระสงฆ์หลายรูป
นั่งอยู่ พระผู้ใหญ่ก็คือพระมหาเถรศรีศรีสมุทรสมุห์สา
มอญเห็นแม่ขาวพรนั่งขัดสมาธิ หันหน้ามาหาญาติโยมหมุน
ตัวเป็นวงกลมไปมาอยู่มิได้พัก พออย่างเท่าข้ามธรรณีประทุ
ห่อพระพุทธรูป เกิดขลุ่ยซุ่มขึ้นทั่วทั้งตัว ผมนบนศีรษะ
ก็ลุกควย ได้ถามตัวเองว่าทำไมจึงเป็นอย่างนี้ ไม่น่าจะ
เป็นเพราะขณะนั้นจิตก็ได้คิดหว่านถั่วอะไร และยังมิได้

กิดเรื่องผีสาวเสย ปรกติกจะลูกก็ในเมื่อกิดกลัวผีหลอกไป
ในที่เปลี่ยวๆ ในเวลาทำกินไต่ยีนเสียงน่าตื่น จึงเกิดชน
ลูก หรือมีฉนั้นก็เล่าเรื่องผีกัน บางทีก็ชนลูกได้ ชนลูก
คราวนี้ไม่มีเหตุอย่างนั้น ไม่น่าจะเป็นแต่ก็เป็นไปแล้วไม่
ได้แสดงอะไรออกมาให้ใครทราบ ได้เดินแหวกญาติโยม
เข้าไปจนถึงอาสนะ ซึ่งเป็นเถระอาสนะที่ปูไว้เป็นประจำ
ณ ท่ามกลางหอพระพุทธรูปท่านั้น กรันถึงอาสนะแล้วก็
นั่งคุกเข่าลงกราบประธาน แสดงสัมมาคารวะต่อพระรัตน
ตรัย กรันแล้วก็นั่งพับเพียบหันหน้ามาทางโยมในลักษณะ
เอาแขนขวาเท้าพื้น

สนทนากับทวดปู่พระตา

เมื่ออาตมาภาพนั่งเรียบร้อยก็ถามว่า (ແມ່ນຜູ້ໄດ
ມາຈາກໄສ) ที่ถามเช่นนั้นเพราะทราบว่ามีชาวพรตฤทธายัง
ไม่ได้รับคำทอบ พวกญาติโยมก็พูดว่าเจ้าคุณมาแล้วหลวง
พ่อมาแล้วบ้าง เมื่อญาติโยมพูดขึ้นอย่างนี้ แม่ชาวพร
ก็หมุนตัวกลับหันหน้ามาทางอาตมาภาพ พร้อมกับมือ
ท้วงหัวแสดงความเคารพ แล้วนั่งพับเพียบ แต่ต้องหมุน
ตัวท้วงกลมไปๆ มาๆ อยู่อย่างเดิม อาตมาภาพถามซ้ำว่า
(ແມ່ນຜູ້ໄດມາຈາກໄສ) ไม่ตอบตามที่ถามพูดขึ้นมาว่า

(นี่จ้งเหมือนเคือตนี่จ้งเหมือนฮั่นนี่จ้งเหมือนหมั่นอ) อาต
 มาภาพพูดทวนคำว่าเคือตฮั่นแนวโต ฮั่นหมั่นแนวโต
 ตอบว่าเคือตฮั่นทัว ฮั่นหมั่นทัว คนตายน้ำ ตายบก ตาย
 อากาศบ่ได้ขาด อาตมาภาพแย้งว่าสิเฮ็ดจ้งโตได้ คนเก็ดสำ
 หรับตายผู้อยู่^๕น้ำตายน้ำผู้อยู่^๕บกตายบก ผู้อยู่^๕อากาศตายอา
 กาศ เป็นแนวโตจ้งเป็นจ้งฮั่น (ตอบว่าเป็นน้ำบ่อเฮ็ดนำ
 ฮีตน้ำกรองถ่มฮีตสิขสองกรองสิบสี่ฮีตยี่กลองเจียง) อาตมา
 ภาพแย้งว่า (บ่อเฮ็ดนำฮีตน้ำกรองจ้งโต พระเนรก็เฮ็ด
 นำฮีตน้ำกรองอยู่) พูดว่าบ่อเฮ็ดนำฮีตน้ำกลองทวะ คือ
 จ้งทักกลองเด็กทักกลองแดงอย่างนี้ ^๕เกียวน^๕บ่อค้อยตักกัน
 (แย้งว่า บ่อตักจ้งโต คืออยู่ วัถนี้ก็ตี วัถอื่นก็ตี) พูดว่า
 (ตีก็สักแต่ว่าตี คืออย่างเสียบ่อได้ บ่อได้ใส่ใจที่แท้จริง)
 อาตมาภาพทักว่า เออ! มันถูกอย่างว่า (อยากให้ตีสนับ^๕)
 (เออ! ตีไหนผีทุกข์ฝิยากจะได้ฮู้ว่าวันศีลวันพร จะไถ่ยกมือ
 ไหววันทา จักได้โมทนา แล้วจักได้พ้นทุกข์พ้นยาก) เออ!
 อยากให้ตีก็จะตี จะบอกให้พระสงฆ์สามเณรใส่ใจตี ก็
 ตักกันหรือ

ครันสนทนาเรื่องตักกลองเด็กกลองแดงแล้ว อาต
 มาภาพก็ถามเรื่องอื่นต่อไปว่า นอกจากตักกลอง^๕เด็ก

กลองแลงแล้ว ทว่าบ่อเฮ็ดนำฮีดน้ำกลองนั้น แหม่น
 แแนวไตนั่น “ก็อั้งเดือน ๑ ดับ เดือน 10 เพ็ญ บุญ
 ข้าวประดับดิน บุญข้าวสาก เมื่อก่อนเคยแจกขาย
 ห่อข้าวน้อยตามวัดตามวา หัวแจกหัวงันตันโพธิ์ สู้
 มอนบ่อเฮ็ดจั่งสิน อาตมาแย้งว่าบ่อเฮ็ดจั่งใด วัดนี้
 ก็เฮ็ด วัดอื่นก็เฮ็ดอยู่ ทว่าตนอาตมาได้มากวดใบ
 ตองห่อข้าวต้มเอง (เฮ็ดก็เฮ็ดอย่างเสียบ่ได้ บ่อได้
 ใส่ใจเฮ็ด) ในใจอาตมาภาพแล้วก็รับว่าเป็นจริงอย่าง
 ว่า จึงได้ฮักความประตงกว่า (อยากไห้เฮ็ดชั้นบ่อ)
 เอออยากไห้เฮ็ดก็สิเฮ็ด (เฮ็ดแนฝื่อบ่มีญาติ ฝื่อดฝื่อ
 อยากสิได้เก็บเอาไปอยากไปกิน เขาอ้มแล้วเขาสิบ่อ
 ได้มารบกวนให้บ้านเมืองเดือดฮ้อน อยากไห้เฮ็ดกะ
 สิเฮ็ด ชิบอกญาติโยมเฮ็ดบอกบ้านบอกเมืองเขากง
 สิเฮ็ดกันดอก)

เรื่องตักบาตรบัจจ

อาตมาภาพถามต่อไปว่า นอกจากที่พูดมานี้ยังมี
 อันใดอีกแน่ ที่อยากจะพูดกับอาตมาภาพ (พูดว่า
 อันหนึ่งอยากไห้มีการตักบาตร พูดมาถึงนี้อาตมาภาพ
 รับผิดชอบว่า ตักบาตรจั่งได้อีกสูมอนพระฌณิก

บิณฑบาตร ญาติโยมก็ตักบาตรกันอยู่ สิบยากให้
 ตักบาตรแนวโค) (บ่อແມ່ນຈັ່ງສັນ) อยากให้ตัก
 บาตรก็มีบุญมีงานสามม่อหาม่อ เอาบาตรมาตังไว้
 สามหน่วย หน่วยหนึ่งสำหรับบูชาพระพุทธเจ้าหน่วย
 หนึ่งบูชาพระธรรม อีกหน่วยหนึ่งบูชาพระสงฆ์ ของ
 ใส่บาตรบ่อແມ່ນຂ້າວ หากແມ່ນบั้งจัย อาตมภาพ
 ชักว่าได้บั้งจัยมาแล้วสี่เอาไปเส็ดแนวโค ชื้อม่อไป
 ทางวิหารศรีเมืองพร้อมกับพูดว่า เอาไปมุงอันนั้น
 อาตมภาพชักว่า เอาไปมุงเส็ดหยัง ตอบว่าสร้างมา
 หลายปีแล้ว บ่อแล้วบ่อเสร็จจักเทือ พระเจ้าใหญ่
 ตากฟ้าตากฝน เข้าซื้อเหมยงขุไคลก้าดำหมดแล้ว

กระเทือนใจอย่างแรง

พอพูดถึงเรื่องมุงวิหารสร้างวิหาร อาตมภาพ
 กระเทือนใจอย่างแรงเกิดความคิดขึ้นมาว่า เออ!
 เราสร้างไม่เสร็จสักที นี่ก็พลอยให้เทวดาท่านเดือด
 ร้อนไปด้วย พอนึกกระเทือนใจอย่างนี้แล้วก็ตอบ
 มาทันทีว่า เออ ! เรื่องสร้างวิหารนี้ อาตมภาพ
 เองเป็นคนพาพระสงฆ์พาญาติโยมสร้าง สิบเส็ดให้
 แล้วอยู่ดอก เดียวนี้เหตุผลยังบ่อควรแล้ว ก็ยังบ่อ

แล้วก่อน เมื่อเหตุผลควรพอแล้วก็จะแล้วอยู่ดอก
 อย่าได้เดือดร้อนนำอาตมาหลายเถอะ บิหน่านจะให้
 ได้มุง ตอนมุงนี้จะบอกญาติบอกโยม ให้ทั่วถึงทั้ง
 ในเมืองนอกเมือง ตลอดถึงบางกอกบางนากรุงเทพ
 กรุงเทพฯ เจ้านายบ่เลือกจะบอกไปชอกรรมชอด
 กองขุนละ คงมีผู้ศรัทธาช้อยเหลือให้ได้เสร็จคิ
 พอพูดจบผู้ทรงในร่าง แม่ขาวพรก็ดีใจ แสดงความ
 ดีใจเอามือทั้งสองตบออย่างแรง พูดออกมาด้วย
 ความดีใจว่า พ่อดีใจเหลือเกินพ่อก็จะบอกพี่ทั้งข
 ่ายทุกหัวผีให้ช่วยเหลือ ตบอแสดงความดีใจนี้
 ตบแรงขนาดญาติโยมผู้นั่งฟังอยู่นั้นมาว่า อย่าตบ
 แสงหลาย แม่ขาวพรเราแข่งบ๊วยอยู่

เรื่องตักบาตรข้าวสาร

เมื่อพูดเรื่องตักบาตรบิจบัยแล้ว ก็เลยมลามต่อไปอีก
 วนอกจากเรื่องที่พูดมาแล้วนี้อยากให้เ็ดแนวได้อีก
 หนึ่ง พูดว่าอันหนึ่งอยเกให้ตักบาตรข้าวสารอาตมา
 พูดแย้งว่า ตักบาตรบิจบัยแล้วก็บ่อแล้วบ๊อยอยาก
 ให้ตักบาตรข้าวสารอีก อยากให้ตักบาตรข้าวอย่างไร
 ผู้ทรงพูดว่าเอากะอันมาตังไว้ เอามาตมตังไว้ตัก

บาตรเต็มแล้วเทใส่ขันนั้น อาตมภาพไม่รู้จักกระษัตริย์
 นั้น อาตมภาพไม่รู้จักกระษัตริย์เพราะยังไม่เคยได้ยิน
 ชื่อนี้ จึงถามกระษัตริย์นั้นคือแนวใด ของสถานใหญ่ๆ
 ใต้ของ พุฒมาถึงนั้นก็ยังไม่ออกว่ากระษัตริย์คืออะไร
 จึงพูดว่าเอากระสอบป่านใช้แทนกระษัตริย์ได้บ่อ ตอบ
 ว่าได้อยู่ ถามต่อไปว่า ตักบาตรข้าวสารนั้น
 จะให้ตักอย่างไร ให้ทุกคนทุกครัวเรือนตั้งแต่เด็ก
 อายุสามขวบขึ้นไป ตักบาตรข้าวสารคนละหนึ่ง
 กำมือไม่ได้ถามว่าตักบาตร ได้ข้าวสารมาแล้วจะให้
 ไปเสียดแนวใดเข้าใจเอาเองว่า คงจะให้จำหน่ายไป
 สร้างวิหารศรีเมืองเหมือนบั้งจัญ ที่ไม่ได้ถามก็เพราะ
 มีเรื่องที่เกิดขึ้นตรงกันด้วยจะพูดให้ฟัง ก็เลขพูด
 เรื่องนั้นชื่อว่า เออ ! เรื่องตักบาตรข้าวสาร
 อาตมาก็ได้คิดไว้ คิดว่าบั้งจะพาญาติโยมตักบาตร
 ข้าวสาร มาบอกแล้วอย่างนั้นจะได้เสียดนำทำตาม
 ถามต่อไปอีกว่า นอกจากเรื่องนั้นแล้วมีเรื่องแนวใด
 อีกอยากพูด หหมดเรื่องที่จะพูดเท่านั้นแล้ว

ถามข้อผู้เข้าทรง

อาตมภาพพูดต่อไปว่า หากหมดเรื่องที่จะพูดแล้ว
 อยากขออุจักษ์ว่า ผู้พูดคนคือไฉ มาจากใต ตอบว่า

พ่อก็บ่แหม่นผู้ใดใครผู้^๖อื่น พ่อคือผู้สร้างบ้านสร้าง
 เมือง แปลงบ้านแปลงเมือง ตั้งแต่เมืองอุปถัมภ์^๕บ่อ
 ทนมี^๗ ยังเป็นบ้านห้วยแจระแมอยู่^๖พื่น เมื่อพูดมา
 ถึงตอน^๘นั้นญาติโยมนั่งฟังอยู่ก็จึงพูดขึ้นมาว่า เฝื่อน
 แหม่นพระวรพระตาต๊ะ ย้ำว่าแหม่นพระวรพระ
 ตาคือญาติโยมว่าบ่อ เออ! แหม่น ถ้าแหม่น
 พระวรพระตาอาตมาก็ขอแสดงความยินดีน้ำ ขอ
 อนุโมทนาที่^๙บพิตรได้เป็นห่วงพสกนิกร ลูกหลาน
 บ้านเมืองและเป็นห่วงวิชาศาสนา ก็ขอให้^{๑๐}เป็น
 บุญเป็นกุศลอำนวยความสุข ความสบายแก่
 บพิตรเนื้อ ทุกเรื่องราวที่^{๑๑}บพิตรได้^{๑๒}เข้ามา^{๑๓}นี้ อาตมา
 จำได้เข้าใจทุกอย่างได้^{๑๔}เห็น^{๑๕}นำ^{๑๖}ทำตาม ในโอกาส
 อันควรแสดงความ^{๑๗}ใจ^{๑๘}ตบ^{๑๙}อ^{๒๐}อีก^{๒๑}ครั้ง^{๒๒}หนึ่ง พร้อมกับ
 พูดว่าพ่อดีใจ^{๒๓}ที่^{๒๔}ขนาด^{๒๕}คำ^{๒๖}ลง^{๒๗}อา^{๒๘}ตมา^{๒๙}พ^{๓๐}ก็^{๓๑}พูด^{๓๒}ต่อ^{๓๓}ไป^{๓๔}อีก
 ว่า บพิตรเสด็จมานานแล้วควร^{๓๕}แก่^{๓๖}กาล^{๓๗}เวลา บัด^{๓๘}นี้
 เป็นโอกาสเวลาอันสมควรแล้ว อาตมาขอเชิญ
 บพิตรเสด็จกลับ พูดเป็นคำสุดท้ายว่า กลับไป
 แล้วให้อันมัน^{๓๙}พัก^{๔๐}เนื้อ สะกดจิต^{๔๑}ข่ม^{๔๒}คา^{๔๓}บ^{๔๔}มัน^{๔๕}ใช้นาน
 แล้วมันเหนื่อย พูดเท่านั้น^{๔๖}แล้วก็^{๔๗}ทำ^{๔๘}ตัว^{๔๙}เขย่าๆ แหงน

หน้าขึ้นไปเบื้องบนแล้วก็ออกไป แม่ขาวพรก็มีมอยๆ
 ล้มลงพร้อมกันนั้นอาตมาพักได้บอกว่า เขากันละ
 แม่! เขากันละแม่! ก็ไม่มีใคร ปล่อยให้แม่ขาว
 ล้มลงตามลำพังจนถึงพื้น

ตามพฤติการณ์ที่เกิดขึ้น

เมื่อแม่ขาวพรล้มลงถึงพื้นพระบาทแล้ว ก็
 นอนกู่ตระแคงขวาหันหน้าเข้าฝาผนังพระบาท ด้าน
 ใต้ ทุกคนต่างก็ไม่พูดเรื่องอะไร คอยสังเกตอาการ
 ของแม่ขาวพร บางคนนวดพื้นให้ก็มี อาตมาภาพ
 พุดกับพวกญาติโยมว่าให้แกพักสักครู่ แล้วคงได้สติ
 พ้นขึ้นมา เมื่อแม่ขาวพรนอนนิ่งสงบอยู่สักครู่หนึ่ง
 ประมาณ 10 นาที เห็นจะได้แล้วก็เหยียดขาออก
 พลิกตัวลุกขึ้น พร้อมกับพูดว่า ข้าน้อยเป็นหยัง
 อาตมาภาพถามว่า แม่ขาวบ่ออยู่จักบ่อ บอกว่าบ่ออยู่
 จักเป็นหยัง จึงบอกว่าพระวรพระตาพื้นมาเยี่ยมเข้า
 ทรงแม่ขาวเพิ่งออกไปสักครู่นี้ อาตมาถามว่าก่อนแต่
 จะเป็นมันเป็นจิ้งได้แม่ขาว มันเป็นวงกลมหมุ่นตัวๆ
 เข้ามาทางหน้าค่างนี้ วงกลมจิ้งได้ วงกลมเหมือน
 ของเด็กน้อยแกว่งเล่นดังอ้อนนันนา ครั้นหมุ่นเข้ามา

ใกล้จวนจะถึงตัวก็เลยเอียงตัวออก ก็คิดว่าสให้หม่น
 เลยไป ครั้นมาถึงตัวก็หมดความรู้สึกตัวไปเลย เพิ่ง
 มาอยู่เดี๋ยวนี้แหละ

ถามพฤติการณ์กับญาติโยม

เมื่อถามพฤติการณ์แม่ขาวพรแล้ว ก็เลยถามต่อ
 ไปด้วยญาติโยมอื่น ๆ ว่า เมื่อแรกก่อนเรื่องนี้จะเกิด
 ขึ้นมันเป็นอย่างไร ญาติโยมพากันเล่าให้ฟังว่า
 เมื่อจัดแจงที่บูชาเสร็จเรียบร้อยแล้ว ก็พากัน
 ไหว้พระทำวัตรเย็น เสร็จแล้วก็พากันเข้าที่
 นั่งสมาธิภาวนา ภาวนาไปสักครู่หนึ่งประมาณ
 30 นาที จิตกำลังจะรวมเป็นสมาธิ ก็มีเสียงดัง
 ขึ้นเสียงนั้นคล้ายๆ กับแจกันทองตกจากที่สูง เสียง
 ดังได้ยินกันทั่วทุกคน แต่ก็ไม่มีใครใส่ใจ ด้วยคิดว่า
 แจกันคงตกจากแท่นพระ แม่สาขบ๊ว สึกา คิดว่า
 หรือขโมยมาขโมยพระ ได้ล้มตาขึ้นดูไฟฟ้ายังสว่าง
 อยู่ ไม่เห็นมีอะไรแล้วก็หลับตาภาวนาต่อไป สักครู่
 หนึ่งก็มีเสียงกระแหม่มดังขึ้น ก็ไม่มีใครใส่ใจ สักครู่
 หนึ่งก็ได้ยินเสียงกัณฑ์ แม่บุญขึ้น พวงอินทร์หรือ
 ทัพพีเรียกกันว่าแม่คำซึ่งนั่งอยู่ใกล้ๆ ได้ยินผิดสังเกต

ถามถึงเจ้าอาวาส

เมื่อคมนาและเทพารดศัระแก็รอนแล้ว ก็พูด
 ต่อไปอีกว่า พ่อมานเพราะเป็นหัวสุเจ้าทั้งหลาย
 เป็นลูกหลาน สู้เจ้าป่ออยู่จกบ้อแต่ประกาลังประชด
 บ้านเมืองสเคือคฮ้อน น้ำจะกลายเป็นดิน ดินจะ
 กลายเป็นไฟ คนจะตายเป็นใบไม้ร่วง สู้เจ้าป่ออยู่จก
 บ้อ ญาติโยมก็พากันพูดว่า ป่ออยู่จกแล้วหุชนตาหน้ง
 พ่อมานอยากเว้ากับสุเจ้าทั้งหลาย บ้านมีพ่อวัดมีพ่อ
 ไปตามพ่อสุเจ้ามาพ่อยากเว้านำ ไปตามมาไว ๆ ถ้า
 บ่อตามมาไวอนั้นมันจะเหนื่อยตาย พูดมาถึงตอนนั้นก็
 ยังไม่รู้จกว่าผู้ทรงคือใคร ญาติโยมก็ถามต่อไปว่า
 แม่่นผู้ใดมาจากโต ก็ยังพูดขึ้นคำอยู่ว่า พ่อเป็นผู้
 สร้างบ้านแปลงเมือง สร้างเมืองอุปถดตั้งแต่ยังเป็น
 บ้านแฉรเมออยู่ หมู่เจ้าป่ออยู่จกบ้อ ขณะนั้นแม่เขา
 วลัษคิดว่า หรือแม่่นจึงชบ่อเพ่นเอนผ้เข้าเจ้าทรงส
 เข้าไปส้อผ้เบ็งก่อนนา ลูกจากท้งข้างนอกเข้าไป
 ข้างใน พอนงลงก็ถูกชนว่า อนอนนอยนเป็นเหลน
 อเหลนนมาจากหนองบัวดำญ ญาติโยมก็ยังไม่รู้จกว่า
 ผู้ทรงคือใคร จึงว่าเพ่นแม่่นผู้ใดมาจากโต ก็พูด

ว่าบ่อสู้งักพ้อบ่อ สึงเบ้งหน้าสูเจ้าคือเชอลูกหลาน
 ษัษนั้น สึงสือบ่อสู้งักพ้อ ขณะนั้นแม่สายบัวก็กระซิบ
 ผู้อยู่ใกล้ ๆ ว่า หรือแม่นั่นเป็นพระวรพระตาบ่อ
 เมื่อแม่สายบัวกระซิบเบา ๆ จบลงก็พูดขึ้นว่า เออ!
 อันมันหัวแหลมมันสู้งักพ้อมัน เมื่อพูดกันไปมาอยู่
 อย่างนี้ ไม่นานนักอาตมาภาพก็ลงไปถึงหอพระพุท
 บาท เมื่ออาตมาภาพลงไปถึงกราบพระแล้วก็เริ่ม
 สนทนากัน ฝ่ายญาติโยมทุกคนก็นั่งฟังการโต้ตอบ
 ชักถาม ระหว่างอาตมาภาพกับพระวรพระตาจนกว่า
 ได้เชิญกลับไป ดังกล่าวมาแล้วข้างต้น

ทวดปู่พระตาให้ขานายยันต์

วันเพ็ญเดือนแปดต้น ตรงกับวันที่ 27 มิถุนายน
 2512 ทวดปู่พระตามาเยี่ยมวัดทุ่งศรีเมือง หลังจาก
 นั้นธิดาของทวดปู่พระตา คือยายในฝันซึ่งเคยมาเข้า
 ฝันแม่ขาวพรหลายครั้งหลายหน จนจำหน้าตา
 ได้ขึ้นได้มาหาแม่ขาวพรอีก มาวันนั้นมิได้มา
 ทางเข้าฝันแต่มาในทางสกดจิต คือวันอังคาร
 ที่ 1 กรกฎาคม 2512 ในคืนวันนั้นแม่ขาวพรนอน
 ไม่หลับ พยายามทำอะไรก็นอนไม่หลับ ได้นอนเอา

มือกำยหน้าผาก นอนเล่นอยู่อย่างคนรำคาญ ขณะ
นั้นได้เคลิ้มไป ขยายในฝันก็มาปรากฏตัวที่ประตูบ้าน
แล้วก็ผลักประตูเข้ามาหาแม่ขาวพร พอเข้ามาถึง
แล้วก็เอามือชี้ไปทางมุ้งว่า ^{นั่น}นั่นมึงก็ชื่อนั่น همینตาป
พอขาดคำลงก็เอามือมาบดมือ แม่ขาวพรแล้วพูดว่า
แม่ขาวแม่ซึ่งใจใด จงนอนเอามือกำยหน้าผากอยู่ ลูก
ชั้นพ่อจะให้ของดีพ่อสุ กูจะพาไปเบ่งบ่อนชื้อให้
ชุดเอา แม่ขาวพรก็ลุกขึ้นเดินออกจากบ้านไปทาง
ประตู ลงบันไดไปถึงพื้นดิน กรนถึงพื้นดินแล้ว
ขยายในฝันก็ส่งว่า ให้มึงกำหนดจากห้วยบันไดนี้แล้ว
เดินมาทางนี้ให้ได้ 31 ก้าว เมื่อแม่ขาวพรลงมาถึง
พื้นดินแล้วมองไม่เห็นขยายในฝัน ได้ยินแต่เสียงส่ง
ยังอยู่ในห้วงหลับ เห็นกลางคืนเป็นกลางวันอยู่เมื่อ
เดินไปตามสังครบ 30 ก้าว แล้วขยายในฝันก็พูดขึ้น
ว่าครบ 30 ก้าวหรือยัง แม่ขาวพรตอบว่าครบแล้ว
ขยายพูดว่าครบแล้วหยุดแล้วเข้ามาหาว่า ครองหนาน
บริเวณเท่านั้น ให้จำไว้วันอังคารหน้าให้มาชุดเอาของ
ดีดั้น วันนั้นยังอยู่ลึกลับเพียงวาทรง ถึงวันอังคารหน้า
จะผุดขึ้นมาอยู่คืนเพียกับกำมือ มึงจ้อได้บ้อแม่ขาว

พริกตอบว่าจ้อได้ จ้อได้แล้วหลบเมื่อสา พยายามใน
 ฝันสั่งให้กลับ แม่ขาวพริกเดินกลับกุฎถึงระหว่าง
 ครึ่งทางก็เหยียบดินเปียกกลื่นถลางจะล้ม ตรงนั้นเองแม่
 พริกได้รู้สึกตัวตื่นขึ้นจากห้วงหลับ เวลานั้นประมาณ
 ก่อนคณิคราเวตีหนึ่งกว่าๆ แล้วมีดกำลังฝนจะตกมอง
 ไปทางไหนไม่เห็นเลย จึงนึกดำดပ်ตัวออกมาอยู่ที่นั่น
 ได้อย่างไร เวลานั้นมืดดึ้นแล้วไม่ใช่กฎจกรรม ถ้าผีจะ
 พากูมาแน่แล้ว ครั้นนึกตัดสินใจอย่างนั้นแล้ว ก็กลัว
 จนตัวจะแข็ง ตั้งใจได้ก็ค่อยคลำเม็ดเดินไปกุฎตาม
 จังหวะฟ้าแถบ ถึงบันไดกุฎแล้วขึ้นไม่ได้ขำอ่อน
 จึงตัดสินใจกระโดดพรวดพราดขึ้นไปจนกระทั่งเท้า
 เกล็ด ขึ้นกุฎได้แล้วประคองหน้าต่ำลงกลอน แล้วก็
 เตรียมตัวนอนต่อไป

เห็นนายยัณฑ์ในสมาธิ

เมื่อแม่ขาวพริกขึ้นบันไดบ้านเข้าบ้านได้แล้ว ปัด
 ประตูลงกลอนประคองหน้าต่ำได้เรียบร้อยแล้ว ตั้งใจ
 ได้หายหวาดกลัว หายตกอกตกใจแล้วก็เตรียมนอน
 พยายามนอนสักเท่าไรก็นอนไม่หลับ จึงลุกจากที่
 นอน แล้วจุดธูปจุดเทียนสักการบูชาพระรัตน-

ตรีแล้วอธิฐาน ของดีที่จะให้พ่อตุ๋นขึ้นขึ้น
 หยั่งบ่ออุ้งจัก ขอให้มาปรากฏในสมาธิภาวนา
 หากบ่อมาปรากฏชัดเห็นแล้ว ก็จะบ่ออุ้งจักก็
 เอา จึงขอให้มาปรากฏให้ผู้เข้าได้เห็นเถิด ครั้นอธิ-
 ฐานแล้วก็เริ่มภาวนาต่อไป ประมาณเวลาภาวนา ๓๐
 นาที ใจก็เริ่มตั้งมั่นเป็นสมาธิ เมื่อใจเป็นสมาธิแล้ว
 ก็เกิดมีนิมิตอันหนึ่ง คือเหมือนมีไม้ประคบกันอยู่
 สองอัน ยาวประมาณ ๓๐ เซนติเมตรกว่า ๆ ไม้
 สองอันนั้นอันหนึ่งยังอยู่กับที่ อีกอันหนึ่งก็เลื่อน
 ออกไปจากกัน ระหว่างที่เลื่อนออกไปในใสเหมือน
 กับกระจกใส ๆ เป็นรูป 4 เหลี่ยมแล้วผุดสีขาวนวล
 ขึ้นกระจายไปทั่ว ทันใดนั้นนายยันต์ก็ผุดปรากฏ
 ขึ้นตรงกลาง เห็นได้ชัดลวดลายและอักขระในนั้น
 เสงี่ยมายในฝันก็ดังขึ้นว่า น้ละของดีที่พ่อกูจะให้พ่อ
 สู้ เอ็นชื่อว่านายยันต์ ได้ไปแล้วให้ไปทำน้ามนต์
 บัณฑิตพิบัติ ที่จะเกิดจาก 4 มุมเมือง 4 มุมโลก วิธ
 ทำน้ามนต์นั้นให้ทำโดยนายยันต์ก่อน แต่จะกินน้ำ
 มนต์นั้นให้ลูกกูใส่บาตรพระรัตนตรัยก่อน แล้วจึง
 ยกน้ามนต์ขึ้นอธิฐานกิน ก็จะบัณฑิตพิบัติที่จะเกิดขึ้น

แก่ตน มึงจ้อได้บ้อ แม่ขาวพรตอบว่า จ้อได้พร้อม
กับตอบว่าจ้อได้ช้านายยันต์ก็หายไป สี่เหลี่ยมเหมือน
กระจกใส ๆ ก็หายไป เหมือนไม้ประกำนั้นก็เลื่อน
เข้าหากันแล้วเลื่อนหายไป รุ่งเช้าวันใหม่่น้ำท่วมวัด
ทั่วบริเวณ น้ำท่วมอยู่ราววันสองวันก็เหือดไปเพราะ
คืนวันที่แม่ขาวพรถูกสกดจิต ไปดูที่ชุดเอาของคืนขึ้น
หลังจากขึ้นกุฏิได้แล้วฝนตกหนักทั้งคืนเมื่อน้ำเหือด
ไปแล้ว แม่ขาวพรกับแม่ขาวบุญยังก็พากันไปดูที่ชุด
เอาของคืน ยังจำได้แม่นอยู่จึงพากันถอนหญ้าออกทั่ว
บริเวณ เพื่อให้ไม้เลื้อยเลื่อนในวันข้างหน้า วันนั้น
แม่ขาวบุญยังไปเพลาฤกษ์ใหญ่ก็ได้เล่าให้อาตมาทราบ
เช่นหนหลัง

ฝันครั้งสุดท้าย

หลังจากแม่ขาวพรได้เห็นชานายยันต์ในสมาธิภาวนา
แล้ว แต่ยังไม่ถึงวันกำหนดให้ชุดเอา ยายในฝันก็มาเข้า
ฝันแม่ขาวพร บอกเป็นครั้งสุดท้ายว่า ของดีที่จะให้ชุด
เอานี้ให้ชุดเอาวันอังคารหน้าเวลา ๑ โมงเช้าอย่าก่อนอย่า
หลัง ให้อีหัวแหลมกับอีเหลน ปีนคนชุด สูเจ้าแม่ขาวทั้ง
สองให้นอนเบ้งเป็นพยาน ให้นิมิตพระมาเป็นพยานอีก

สองรูป ก่อนแต่จะชกนั้นให้แต่งพาหวนเหวแม่ธรณีเขาก่อนเขารักษาอยู่ ชกนั้นอย่าได้ชกจก ๆ ให้นั่งยอง ๆ ชกกันหา เห็นแล้วให้พากันนบมือไหว้ แล้วพอสู่เป็นคนมาถือเมื่อบอกเสร็จแล้วก็หายไ้ วันรุ่งเช้าแม่ขาวบุญยังก็ไปพูดให้อาตมาฟังว่า เจ้าคุณวันอังคารหน้านั้นเพื่อน ๆ ของดี เจ้าคุณอย่าสนิทไปใสเนื้อเมือขา... ให้ฟังจบได้พลิกปฏิทินดูวันอังคารนั้นคือวันที่ 8 กรกฎาคม 2512 เพื่อไม่ลืมจึงได้เขียนไว้กระดานคำว่า วันที่ 8 กรกฎาคม 2512 9:00 น. อยู่วัด

ชุดได้ขนาขยันต์

เมื่อถึงวันที่ 8 กรกฎาคม 2512 ซึ่งเป็นวันที่จะได้ชุดเอาของคืนนั้น เวลาเช้าอาตมาภาพได้ ไปในกัณนิมัตถ์ ครั้นกลับจากกัณนิมัตถ์มาถึงวัด ก็เป็นเวลาแปดโมงเช้าตามสิบนาทิ ไตนั่งคอยเวลาอยู่จนถึงแปดโมงสี่สิบห้านาทิ จึงไ้ออกจากกุฏิไปดูการชกเอาของดี โดยมียามใส่หนังสือด้วย ร่มกำกั้นงอติคมมือไปด้วย ตั้งใจว่าไปดูแม่ขาวและญาติโยมชกแล้วก็จะเลยไปโรงเรียน ไม่ต้องกลับมาดูอีกก็คิดไม่ถึงว่าคำพ่นนั้นจะเกิดเป็นความจริง ครั้นเดินโผล่กำแพง

แก้วหอยพระพุทธรูปาค้านนอก มุมตะวันออกเฉียงใต้ ก็มองเห็นแม่ขาวบุญยังกำลังเดินมาทางกุฏิใหญ่ พอแม่ขาวเหลือบเห็นอาตมภาพโผล่ก็รีบกลับไปที่เดิม ครั้นเดินไปถึงที่แล้ว ก็เห็นญาติโยมพร้อมกันอยู่แล้วเป็นจำนวนมาก ได้ถามขึ้นว่าญาติโยมมาพร้อมกันหรือยัง ได้รับคำตอบว่าพร้อมแล้ว แม่หัวแหลมแม่เหลนมาหรือยัง ได้รับคำตอบมาหมดแล้ว พาหวานเหวยแม่ธรณีหรือยัง ได้รับคำตอบว่าทำแล้ว เสียมมีแล้วหรือยัง ได้รับคำตอบว่ามีแล้ว จึงพูดว่าอะไรๆ ก็พร้อมทุกอย่างแล้ว อาตมภาพก็มาเป็นประธานแล้วได้เวลาอันสมควร เวลานั้นเป็นเวลาที่เป็นขีให้ของดี เป็นฤกษ์ดียามดีแล้ว พวกเราจะได้ของดีกันให้แม่หัวแหลมแม่เหลนนำเสียมเข้าไปขุดเอา ทั้งสองคนเมื่อได้รับคำสั่งก็นำเสียมเข้าไปขุดในบริเวณ ที่แม่ขาวทั้งสองถอนหญ้าไว้นั้น ก่อนขุดอาตมภาพได้เข้าไปดูใกล้ๆ เพื่อสังเกตที่แห่งนั้น เห็นเป็นดินเรียบๆ ไม่มีรอยพิรุชประการใด จึงสั่งว่าขุดได้แล้ว โยมทั้งสองคนก็เริ่มขุดกันระหว่างขุดนั้นก็ได้ยินคุยอยู่ห่างประมาณ 3 วาว่า แม่ขาวทั้งสองอยู่อีกข้างหนึ่ง ญาติโยมนอกนั้นยืนบ้างนั่งบ้างเรียงรายตามอัธยาศัย เมื่อขุดไปสักครู่หนึ่ง โยมผู้ขุดก็

ถามว่า อันนี้แม่นบ่ แม่ขาวพรก็ตอบว่าบ่แม่น เดี่ยว
 นี้ก็เหลียวเห็นอยู่ นึกขึ้นมาในใจว่าแม่ขาวพรนั้นตามปกติ
 ทาก็ไม่ค่อยดี พู่ว่าเดี๋ยวก็เห็นอยู่ คงจะมีอะไรถือเสีย
 กระมัง จึงถามแม่ขาวพรว่า แม่ขาวพรเป็นหยิ่งเหลียวเห็น
 สิ้นสนๆแล้ว แม่ขาวพรตอบว่า ชำนาญ่านบ่ได้ ย่าน
 บ้านเมืองเพิ่นว่าเว้าบ่มีสัจจมีจริง เห็นแม่ขาวพรตอบปกติ
 ก็เลยนึกดูการชุกท่วไป อีกสักครู่หนึ่งผู้ชุกก็ถามขึ้นว่า อัน
 นี้แม่นบ่ แม่ขาวพรก็ตอบว่า เออ! แม่นแล้ว พอแม่
 ขาวพรตอบว่าแม่นแล้ว แม่หัวแหลมก็วางเสียมประนม
 มือไหว ส่วนแม่เหลนนั้นเอาเสียมเขี่ยให้ขึ้นมาอยู่เหนือ
 คินแล้ว จึงวางเสียมประนมมือไหว ญาติโยมทั้งหลายทุก
 คนต่างก็ประนมมือไหว ก่อนแต่อาตมภาพจะเดินเข้าไป
 ถือเอา ก็พูดหยอกแม่ขาวพรอีกว่า แม่ขาวพรจั่งไค้จั่งต้น
 หลายกว่าเก่าแท้แล้วแม่ขาวพรตอบว่าชำนาญดีใจใจสับขึ้น
 จะเป็นลม เมื่อพูดตามหยอกแม่ขาวพรอย่างนั้นก็เดินเข้าไป
 หยิบเอา แล้วเอามือลูบคินที่ติดอยู่ออก เมื่อคินหลุดออก
 ไปเกลี้ยงเป็นส่วนมากแล้ว ก็เห็นเส้นลวดกลายสวยงามไม่
 เลอะเลือน ทว่าอักษรอ่านได้ชัดเจน ครั้นทรวจดูพอสม
 ภารแล้วก็ถามหาน้ำจะมาล้าง แม่ขาวบุญยังเอาโอตักน้ำ

มาให้ โอนั้นปุเปเต็มทีจึงพูดว่า น้ำที่จะเอามาล้างของดี
 นั้น ควรจะให้เป็นโอटीๆหน่อย ย้ายไปหาใหม่เถอะ
 กราวนี้โอก็ยังไม่จู่ใจเลย แต่คิดว่ายายคงมีหมกดี
 เท่านั้น จึงหยุดไม่สั่งให้ไปหาใหม่ กรันยาดือโอน้ำมาถึง
 แล้ว แม่เยาวลัษณ์ก็พูดว่า ให้ดิฉันขอล้างให้ไ้บ้อก
 คอบว่าเฟิ่นให้เฮาแล้วอาตมาอนุญาตก็ล้างไ้ จึงได้มอบ
 ให้แม่เยาวลัษณ์ทำสะอาดให้ เมื่อทำสะอาดเรียบร้อยญาติ
 โยมทุกคนต่างก็มาขอขุขอม ส่วนแม่ตายวันนั้นไม่อยู่รับ
 กลับไปบ้าน เพื่อไปพูดบอกกับพ่อใหญ่ผู้เป็นสามีให้มาตุน
 นัยว่าพ่อใหญ่ก็ค้านไม่ยอมให้มาขุด ทั้งพูดว่าเชื่อคำผั้น
 นั้น เชื่อลมๆแล้งๆมลาย แต่แม่ใหญ่ไม่ฟังไ้มาขุดกับ
 พวก และไ้บังกับให้ขุดด้วยตนเองด้วย กรันไ้แล้วจึง
 รีบกลับไปบอกพ่อใหญ่ว่า ที่เชื่อผั้นไม่ใช่ลมๆแล้งๆอย่าง
 ว่าจะ ไ้จริง พ่อพ่อใหญ่เห็นก็ขู่ขึ้นทันทีว่า เจ้ามาแต่
 ไส ข้อยมาแต่วก ไปอีหยัง ไปอนั้นนั้นละ ไ้บ้อแล้ว ไ้
 แหม่นอีหยังอนั้นละพ่อใหญ่ฟังไม่รู้เรื่องรีบไปขุดด้วยตนเอง

สรขนานายยันต์

เมื่อขุดขนายยันต์ไ้แล้ว ทำสะอาดเรียบร้อยแล้ว ญาติ
 โยมผู้ไ้ไปขุเหตุการณ์ไ้ชมกันทั่วแล้ว ก็นำมาคืนให้อาตมา

ภาพ เมื่ออาคมภาพรับนายยันต์แล้วก็ให้พูดว่า เอนนี้
 ญาติโยมทั้งหลายทุกคน ทอดปู้พระตาเห็นให้ซึ้งตื้นเป็น
 มิ่งมงคล มาให้แก่พวกเราแล้ว ให้วัดก็ซื้อให้บ้านให้ญาติ
 โยมทุกคนทั้งเมืองอุบลด้วย ก่อนเย็นวันนี้เวลาบ่าย 4
 โมงเย็น ซึ่งเป็นเวลาพิธีกรรมเทศนาประจำวัน ขอให้ญาติ
 โยมนำน้ำอบน้ำหอมไปสรง เป็นการสักการบูชาไตรสรณ
 ยกย่อง แสดงสัมมาคารวะเทิดทูนเนอ อาคมจะอัญเชิญ
 ลงมาหอยพระพุทธบาท กรันสั่งญาติโยมแล้วก็ให้อัญเชิญ
 มาประดิษฐานบนพานเงิน เหนือพานทองรองรับด้วยพาน
 แก้ว ๓ แท่นพระภิกษุเจ้าอาวาส กรันได้เวลาบ่าย 4 โมง
 ตามนัดหมายแล้ว ก็ให้อัญเชิญลงไป ๓ หอยพระพุทธบาท
 ประดิษฐานบนพานทั้งสามให้ญาติโยมสักการบูชาไตรสรณ
 ด้วยน้ำหอมมีประการต่างๆ เสร็จแล้วก็ได้ประกอบพิธีการ
 ทำน้ำพระพุทธมนต์ ให้ญาติโยมได้ดื่มเป็นประมุขฤกษ์
 กรานนั้นญาติโยมได้พากันตักบาตรบูชาคุณพระศรีรัตนตรัย
 ก่อนแล้วจึงอธิฐานดื่มน้ำพระพุทธมนต์นายยันต์ มีปัจจัย
 ที่ญาติโยมบริจาควันนั้น 492.25 บาทเศษ จากนั้นวันนั้น
 เป็นกันไป ชาวลือก็กระฉ่อนไปทั่วเมืองอุบลฯ กระจาย
 ออกไปถึงต่างอำเภอ ต่างจังหวัด มีคนมาชมมาดื่มน้ำพระ

พุทฺธมนต์เป็นนิจมิได้ชาติ 3 อาทิตย์แรกต้องรอกิวกันขึ้น
หอยพระพุทฺธบาท จนบัดนี้ทุกวันอังคาร เวลา ๑ โมงเช้า
ก็กระทำน้ำพระพุทฺธมนต์เป็นประจำเช่นเคย และก็มีคนมา
คิมน้ำพระพุทฺธมนต์เรื่อยมา แต่ไม่แตกคินเหมือนได้
มาใหม่ๆ

น้ำพุทฺธมนต์ขนายยันต์บัคภัยพิบัติ

น้ำพุทฺธมนต์ขนายยันต์ เมื่อทวดปู่เจ้าพระกาให้ขนาย
ยันต์มาใหม่ๆ มีผู้คนมาคิมน้ำพุทฺธมนต์ขนายยันต์เป็นจำ
นวนมาก ต้องรอกิวกันขึ้นหอยพระพุทฺธบาท ทั้งกลางวัน
และกลางคืน คิกคิน ๓ ทุ่ม ๔ ทุ่ม ยังมีคนมาคิมน้ำ
พุทฺธมนต์ ได้กระทำน้ำพุทฺธมนต์ขนายยันต์ทุกวันเวลา
๐๙.๐๐ น. น้ำพุทฺธมนต์ขนายยันต์เป็นน้ำพุทฺธมนต์ที่
ศักดิ์สิทธิ์ ต้องมาคิมน้ำด้วยตนเองที่หอยพระพุทฺธบาท ถ้านำ
ออกไปคิมน้ำนอกก็ไม่ศักดิ์สิทธิ์ เหมือนน้ำธรรมดานี้เป็น
คำพูดของยายในฝัน ผู้จะคิมน้ำพุทฺธมนต์ก็ต้องกราบบูชา
พระรัตนตรัย ทักบาตรบัจจตามกำลังศรัทธาแล้ว จึงคิก
น้ำพุทฺธมนต์ขนายยันต์ขึ้นมายกอธิษฐานแล้วคิมน้ำพุทฺธ-
มนต์ขนายยันต์ไม่ได้ใช้ประพรม เหมือนน้ำพุทฺธมนต์ใน
งานมงคลทั่วไป

การทำน้ำพุทมนต์ชนายยันต์ อาคมภาพได้ทำเอง
 ทอดมา มิได้ให้ผู้อื่นกระทำ การทำน้ำพุทมนต์ชนาย
 ยันต์นั้นได้ทำโดยวิธีการ คือรำลึกถึงคุณพระรัตนตรัยแล้ว
 เอาชนายยันต์จุ่มลงไปใต้น้ำแล้วแกว่งเวียนขวา ๓ รอบ
 พร้อมกับบริกรรมว่า สัทธิกิจจุ สัทธิกมฺมิ สัทธิตาโก
 ชโยนิจํ สทา โสคติ ภาวนํ ตฺนุโน เมื่อจะยกขึ้นก็ขมวดเป็น
 อุณาโลม พร้อมกับบริกรรมว่า นโม พุทธाय ม.อ.อุ
 กระทำอย่างนี้ ๓ ครั้งครบพระรัตนตรัยแล้วเป็นเสร็จพิธี
 การกระทำน้ำพุทมนต์ชนายยันต์นี้ เมื่อภายหลังมีผู้คนมา
 คิ้มไม่มาก ได้กระทำในวันอังคาร เวลา ๐๕.๐๐ น. ได้
 กระทำเรื่อยมาจนบัดนี้

ผลการคิมน้ำพุทมนต์ชนายยันต์

ชนายยันต์ทวดปู่เจ้าพระตาประทานมา เพื่อให้ทำน้ำ
 พุทมนต์ชนายยันต์ปกภัยพิบัติ ผู้คิมน้ำพุทมนต์ชนายยันต์
 แล้วปลอดภัยพิบัติ คือไม่มีภัยอันตรายเกิดในตนในครอบครัว
 ของตน ทอดยถึงในบ้านเมืองของตน เป็นเหตุให้เป็น
 อยู่สบายไม่มีภัยพิบัติเกิดขึ้นนั้น เพราะคิมน้ำพุทมนต์
 ชนายยันต์ ส่วนผู้คิมน้ำพุทมนต์ชนายยันต์แล้วหายจาก
 โรคนั้น ก็สามารถกำหนดรู้ได้เพราะโรคหาย วันอังคาร

ที่สี่ ตั้งแต่ได้ชายนันต์มา อาตมภาพได้ไปปฏิสนธินาถาติ
โยมที่มากับน้ำพุทมนต์ชายนันต์ ที่หอพระพุทธรูป
เวลาประมาณ ๒ หุ่่มกว่าเห็นจะได้ ชายผู้หนึ่งพูดให้ฟัง
ว่า เขาอยู่ห้วยขย่งมากับน้ำพุทมนต์ชายนันต์ที่นี่เป็น
อังคารที่สี่แล้ว จะมากับให้ครบ ๗ อังคาร ตามที่ได้ตั้ง
สัตย์อธิษฐานไว้ ชายผู้นั้นพูดให้ฟังต่อไปว่า ผมจะไปธุระ
เกี่ยวข้าวปลูกหลานแต่งงาน ครั้นมาถึงเมืองอุบลราชธานีก็
ได้ยินข่าวชายนันต์ เกิดความสนใจก็ได้เข้าวัดทุ่งศรีเมือง
คัมมน้ำพุทมนต์ชายนันต์ อันเป็นน้ำพุทมนต์ที่ศักดิ์สิทธิ์
คัมมน้ำพุทมนต์ชายนันต์แล้ว โรคผมหายเป็นปลิดทิ้งเลย
ไม่ว่าโรคผมหายได้อย่างไร น้ำพุทมนต์ชายนันต์ศักดิ์
สิทธิ์จริง ตั้งแต่ผมคัมมน้ำพุทมนต์ชายนันต์แล้ว ผมสบาย
ไม่เจ็บไม่ป่วยไม่เมื่อยเหมือนเมื่อก่อน เมื่อก่อนผมไม่สบาย
ไปไหนไม่ค่อยได้แม้ผมจะสบายหายป่วยแล้วก็จะพยายามมา
คัมมน้ำพุทมนต์ชายนันต์ให้ครบ ๗ วันอังคาร ตามที่ได้
ตั้งสัตย์อธิษฐานไว้

คัมมน้ำพุทมนต์ชายนันต์หาความคัน

แม่พิณ ม่วงทอง อุบาสิกาวัตทุ่งศรีเมือง หัว
หน้าแม่ครัว ร.ร.อนุบาลอุบลฯ บ่วยเป็นโรคความคัน

มานานได้พยายามรักษาตัวเพื่อหายป่วย ก็เพียงพอ
 ทูเลาไม่หายขาด เมื่อวัดทุ่งศรีเมืองได้ขนายยันต์
 ได้ทำนามนต์พุทธมนต์ขนายยันต์ ก็ได้ตั้งสัตย์
 อธิษฐานคมน์นำพระพุทธรณ์ขนายยันต์ ไม่ได้รักษา
 ตัวที่ไหนอีก โรคความดันได้หายไปเป็นปกติทั้งตั้ง
 แต่บัดนั้น จนบัดนี้

คมน์นำพุทธรณ์ขนายยันต์หายโรคท้องมาน

นางศาล พรชัย น้องหญิงของหมื่นศรีพร สมพรชัย
 ผู้เป็นบัลลังก์ให้ทวดปู่เจ้าพระตาประทับ ตรัสกับ
 ลูกหลานกราวเสด็จเยี่ยมเมืองอุบลราชธานี ณ หอ-
 พระพุทธรบาท วัดทุ่งศรีเมือง ป่วยเป็นโรคท้องมาน
 ไปตรวจหมอกี่สัปดาห์ฐานว่า ตั้งท้องนอกมดลูกบ้าง
 มานหินบ้าง จะให้ผ่าตัดแต่คนป่วยไม่ยอมผ่าตัด
 อยู่มาได้ ๒-๓ ปี แม้ชีพก็แนะนำให้มาคมน์นำ
 พุทธรณ์ขนายยันต์ นางศาลก็ได้ตั้งสัตย์อธิษฐาน
 คมน์นำพระพุทธรณ์ขนายยันต์ ๕-๖ อังการ ท้อง
 มานก็หายไปโดยไม่รู้สีกตัว ได้บ่นถึงท้องตัวเองอยู่
 ว่าท้องฉันทหายไปไหนแล้ว และหายจนบัดนี้

คัมภีร์น้ำพุทธรมนต์ขนายยันต์หายโรคกระเพาะ เป็นจุด

แม่พิณ ม่วงทอง หัวหน้าแม่ครัว ร.ร.อนุบาล-
อุบลราชธานี เห็นครูละมุน บุตรไทย บ่วยโรค
กระเพาะเป็นจุด รักษาไม่หายไม่ยอมให้หมอผ่าตัด
รับประทานอาหารไม่ได้ ร่างกายทรุดโทรม ๓ วันดี
๔ วันไข้ ลาโรงเรียนบ่อยๆ แม่พิณ ม่วงทอง ได้
แนะนำให้ทราบว่าน้ำพุทธรมนต์ขนายยันต์ เป็นน้ำ
มนต์ศักดิ์สิทธิ์ ครูละมุนควรได้ไปคัมภีร์น้ำพุทธรมนต์
ขนายยันต์ บางทีจะหายโรคเจ็บป่วย มีผู้บ่วยหาย
หลายคนแล้ว ครูละมุนสนใจได้มาคัมภีร์น้ำพุทธรมนต์
ขนายยันต์ ได้หายจากโรคจนกระทั่งบัดนี้ ร่างกาย
อ้วนท้วนสมบูรณ์ ไม่เจ็บป่วยด้วยโรคกระเพาะ
อีกเลย

คัมภีร์ขนายยันต์ปักถักร้อยพิบัติ

ผู้มาคัมภีร์น้ำพุทธรมนต์ขนายยันต์ มักจะขอน้ำพุทธรมนต์
ไปให้ผู้บ่วยคม การนำน้ำพุทธรมนต์ขนายยันต์ไปคัม
ข้างนอกนั้นไม่ศักดิ์สิทธิ์เหมือน กับมาคัมภีร์นารมดา
ผู้คัมภีร์น้ำพุทธรมนต์ขนายยันต์ต้องมาคัมภีร์นารมดา

พระรัตนตรัย คักบาตรบัจจยแล้วจึงตั้งสัตย์อธิษฐาน
 คัมจึงจะศักดิ์สิทธิ์บดกัยพิบัติ เพื่อให้บริการแก่ผู้
 ประสงค์จะนำไปฝากผู้เจ็บป่วยภายนอก ขยายในฝัน
 จึงแนะนำให้ทำด้ายขนายยันต์ เพื่อบริการประชา
 ชน ด้ายขนายยันต์ต้องเป็นด้าย ๒ สีผสมกัน คือด้าย
 สีขาวผสมด้ายสีแดง วิธีทำก็ให้ทำเหมือนน้ำพุทธรมณฑ์
 แล้วเอาขนายยันต์ซ่อนไว้ในด้ายเป็นเวลา ๑ ชั่วโมง
 ด้ายทั้งหมดที่ได้ประกอบพิธีกรรมแล้ว เป็นด้าย
 ขนายยันต์ศักดิ์สิทธิ์ บดกัยพิบัติได้

ด้ายขนายยันต์ให้นำติดตัวไปได้ จะผูกข้อมือ
 ใส่กระเป๋าสื่อหรือกระเป๋าลือเดินทางก็ได้ เวลาพัก
 ผ่อนหลับนอนก็เอาด้ายขนายยันต์ไว้หัวเตียงนอน ก็
 จะเป็นด้ายศักดิ์สิทธิ์บดกัยพิบัติ ให้ปลอดคกัยพิบัติ
 ได้ ด้ายขนายยันต์นี้ได้กระทำไว้บริการผู้ต้องการบ
 ณะ ๒ ครั้ง ครั้งหนึ่งก็กระทำในงานตักบาตรข้าวสาร
 ประจำปี อีกครั้งหนึ่งกระทำในงานเทศกาลนมัสการ
 ปัตทองพระพุทธบาทประจำปี ผู้มาวัดทุ่งศรีเมือง
 กวรได้นำด้ายขนายยันต์บดกัยพิบัติ ไปฝากลูกหลาน

ด้วยนายยันต์ใช้ทำน้ำมันดับภัยพิบัติได้

ครั้งหนึ่งแม่พิมพ์ ม่วงทอง อุบาสีกวัดทุ่งศรีเมือง ได้ลงไปเยี่ยมบุตรที่กรุงเทพมหานคร ได้ไปเจอคนป่วยประเภทจิตไม่ปกติ ที่เรียกว่าถูกคุณผีคุณคน เขาขอให้ช่วยเหลืการรักษา นึกได้ว่าได้นำด้วยนายยันต์ไปด้วย เพื่อช่วยผู้ป่วยให้หายป่วยตามที่เขาขอร้อง ได้ประกอบพิธีทำน้ำพุทมนต์ขนายยันต์ โดยเอาด้วยดักภัยพิบัติแกว่งในน้ำ อธิฐานให้เป็นน้ำพุทมนต์ขนายยันต์ดับภัยพิบัติ ให้ผู้ป่วยหายป่วย ครั้นทำเสร็จแล้วได้ให้ผู้ป่วยดื่ม ผู้ป่วยดื่มน้ำพุทมนต์ขนายยันต์แล้วหายโรคทันที

เรื่องศักดิ์สิทธิ์นี้เป็นเรื่องประหลาดอัศจรรย์ ไม่น่าจะเป็นแต่ก็เป็นไปได้ ปราศจากเหตุผล จึงเป็นเรื่องอจินไตย คือเรื่องที่ไม่ควรคิดหาเหตุผล เพราะเหตุนี้พระพุทธเจ้าจึงตรัสอจินไตยไว้ถึง ๔ ประการ คือ พุทธวิสัย ฌานวิสัย โลกจินไตย และกรรมวิบาก ทวดปู่เจ้าพระตาเสด็จงานสมโภชวิหารศรีเมือง งานสมโภชวิหารศรีเมือง วัดทุ่งศรีเมือง ได้ทำเป็นการใหญ่จัด ๕ วัน ๕ คืน งานนี้ได้อาราธนา

เจ้าประคุณสมเด็จพระสังฆราช วาสนมหาเถระ
(วาสน์) วัดราชบพิธสถิตยัมहाสีมาราม กรุงเทพฯ
มาเป็นประธานยกข้อฟ้า และประธานพระธรรม-
เทศนา งานสร้างวิหารศรีเมือง วัดทุ่งศรีเมือง ได้
กระทำเป็นการใหญ่ นั่นคือ ฤกษ์สร้างวิหารศรีเมือง
เจ้าประคุณสมเด็จพระสังฆราชญาณโทมมหาเถระ
(อยู่) วัดสระเกศราชวรมหาวิหาร ได้ประธานมา

การประกอบพิธีวางศิลาฤกษ์ ก็ได้กระทำเป็น
การใหญ่ ได้อาราธนาเจ้าประคุณพระธีรญาณมุนี
เจ้าคณะใหญ่หนตะวันออก วัดจักรวรรดิราชาวาส
ทรงดำรงสมณศักดิ์พระอุบาลีคุณูปมาจารย์ มา
เป็นประธานประกอบพิธีวางศิลาฤกษ์ เมื่อวันที่ ๓
ธันวาคม ๒๕๐๓

ดำเนินการสร้างวิหารศรีเมือง

เมื่อประกอบพิธีวางศิลาฤกษ์วิหารศรีเมืองแล้วก็
ได้ดำเนินการก่อสร้างวิหารศรีเมือง ตามคำดังทรัพย์สิน
ที่ได้รับอุปถัมภ์จากผู้ศรัทธาเป็นลำดับมา สิ้นทุน
ทรัพย์เป็นจำนวนมหาศาลถึง ๑,๐๖๕,๕๓๕.๕๕ บาท
ทุนทรัพย์จำนวนนี้ ได้รับอุปถัมภ์จากข้าราชการ

พ่อค้าสาธุชนผู้ใจบุญทั้งในจังหวัดอุบลราชธานี และ
ต่างจังหวัด เฉพาะอย่างยิ่งญาติโยมชาวอุบลราชธานี
ที่ไปตั้งหลักฐานอยู่ที่กรุงเทพฯ คุณนายคมขำ
ทัฬหสุทธ และคุณนายอรพิน ไชยกาล เป็นผู้ประ
สานงาน ผู้ไม่ได้ร่วมกุศลสร้างวิหารศรีเมืองดูจะ
ไม่มี

คุณนายอรพิน ไชยกาล ได้ทำหน้าที่เป็นเลขา
นุกาวิณี สร้างวิหารศรีเมือง วัดทุ่งศรีเมือง ได้ทำ
หน้าที่ด้วยความอดสาหะวิริยะเป็นอันดี เป็นเสมือน
หนึ่งว่าได้หายใจเป็นงานสร้างวิหารศรีเมืองทุกขณะ
เป็นกำลังที่สำคัญในการสร้างวิหารศรีเมือง อยาก
จะพูดว่าวิหารศรีเมืองเสร็จเพราะ คุณนายอรพิน
ช่วยอุปถัมภ์

สร้างเสนาสนะบริวารวิหารศรีเมือง

งานสร้างวิหารศรีเมือง เป็นงานใหญ่สำหรับ
วัดทุ่งศรีเมือง หรือเป็นงานใหญ่ยิ่งที่เจ้าอาวาสวัด
ทุ่งศรีเมืองรับผิดชอบ ต้องทำจิตใจเย็นไม่ผลัดตาม
รอกศรัทธาเจตนาที่ผู้ใจบุญจะบริจาคอุปถัมภ์ ระหว่าง
ดำเนินการก่อสร้างวิหารศรีเมืองก็มีความจำเป็นต้อง

สร้างเสนาสนะอื่นเป็นบริวารของวิหารศรีเมือง คือ
 กุฏิจตุรมุข กุฏิพาติสฺวณณ กุฏิตรัมข กุฏิทรงไทย
 ๑-๒ กุฏิสันติธรรม กุฏิสุรพัฒน์ ศาลาสำนักงาน
 วิทยาลัยครู ศาลาแม่ฮวัน ศาลามุขสมบัติ ศาลา
 ตามักคิศรีเมือง นอกจากนั้นก็ต่อเติมกุฏิใหญ่ และ
 สร้างกุฏิหลังใหญ่ ตามลำดับ

การสร้างเสนาสนะบริวารนี้ ก็สร้างด้วยความจำ
 เป็น เช่นสร้างกุฏิจตุรมุข ก็เพื่อรักษาอุปกรณ์เสนา
 สนะที่รอกจากศาลาการเปรียญไม่ให้เสียหาย สร้าง
 กุฏิพาติสฺวณณก็มีความจำเป็นต้องสร้าง เพราะทาง
 ราชการนายอำเภอเมืองอุบล ได้มอบบ้านพักมาให้
 สร้างกุฏิทวี่มุข ก็มีความจำเป็นต้องรักษาอุปกรณ์การ
 ก่อสร้างวิหาร คือไม้แบบสร้างวิหาร ที่หมดความ
 จำเป็นแล้วนำมาสร้างเป็นกุฏิ

การสร้างวิหารศรีเมือง ได้ดำเนินการใหญ่ใช้
 เวลานานถึง ๑๓ ปี และใช้ทุนทรัพย์ก่อสร้างเป็น
 จำนวนมากถึง ๑,๐๖๕,๕๓๕.๕๕ บาท การสมโภช
 จึงดำเนินการใหญ่ ได้ถวาย เป็นพระราช-
 กุศลแก่ พระประมุขของชาติทุกราชกาลเป็น

วันๆไปได้อารธนา เจ้าประคุณสมเด็จพระสังฆราช
 วาสมหาเถรยช่อฟ้าและประธานพระธรรมเทศนา
 นอกจากนั้นก็ได้อารธนา พระเถระผู้ใหญ่ระดับเจ้า
 คณะภาคมาแสดงพระธรรมเทศทุกวัน อารธนาเจ้า
 คณะจังหวัด มาเจริญพระพุทธมนต์เจริญชัยมงคล
 คาถาในพิธียกช่อฟ้าด้วย สำหรับผู้บำเพ็ญกุศล
 สมโภชได้อารธนา พระสังฆาธิการระดับเจ้าคณะ
 ตำบลเจ้าอาวาสทุกอำเภอให้ชักชวนสัปบุรุษผู้ใจบุญ
 ให้มาร่วมกุศล แบ่งกันเป็นวาระ ทั่วทั้งจังหวัดตั้ง
 แข่งกำหนดการดังนี้

๕ พฤษภาคม ๒๕๒๕ เวลา ๐๕.๐๐ น.
 ประกอบพิธีเปิดงาน โดยเจ้าคุณพระพรหมคุณาภรณ์
 เจ้าคณะภาค ๑๐ วัดสระเกศราชวรมหาวิหาร
 เวลา ๑๐.๐๐ น. พระสงฆ์ทรงสมณศักดิ์ ๕ รูป
 เจริญพระพุทธมนต์ เวลา ๑๓.๐๐ น. แสดงพระ
 ธรรมเทศนาโดยเจ้าคุณพระพรหมคุณาภรณ์ เวลา
 ๑๔.๐๐ น. เจริญสมาธิภาวนาถวายพระราชกุศล
 แด่สมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก มหาราช คณะ
 สงฆ์และสัปบุรุษอำเภอเมือง และ วารินชำราบ

ร่วมกุศลสมโภช

๑๐ พฤษภาคม ๒๕๒๕ เวลา ๐๕.๐๐ น.
 ฟังปาฐกถาธรรม ประกวดสรภัญญะ เวลา
 ๑๐.๐๐ น. พระสงฆ์ผู้ร่วมงานเจริญพระพุทธ
 มนต์ เวลา ๑๓.๐๐ น. แสดงพระธรรมเทศนาโดย
 เจ้าคุณพระพรหมมุนี เจ้าคณะภาค ๕ วัดนรนาถ
 สุนทริการาม เวลา ๑๔.๐๐ น. เจริญสมาธิภาวนา
 ถวายพระราชกุศล แด่สมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภา
 ลัย คณะสงฆ์และสัปบุรุษชาวอำเภอเขื่องใน ม่วง
 สามสิบ ร่วมสมโภช

๑๑ พฤษภาคม ๒๕๒๕ เวลา ๐๕.๐๐ น. ฟัง
 ปาฐกถาธรรม ประกวดสรภัญญะ เวลา ๑๐.๐๐ น.
 พระสงฆ์ผู้ร่วมกุศลเจริญพระพุทธมนต์
 เวลา ๑๓.๐๐ น. ฟังพระธรรมเทศนาโดยเจ้าคุณพระ
 พิมพ์ธรรม อัครมหาบัณฑิต ศกานายกมหาจุฬาลง
 กรณราชวิทยาลัย วัดมหาธาตุ กรุงเทพมหานคร
 เวลา ๑๔.๐๐ น. เจริญสมาธิภาวนา ถวายพระราช
 กุศลแด่สมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว คณะสงฆ์สัป
 บุรุษชาวอำเภอตระการพืชผล พิบูลมังสาหาร ร่วม

กุศลสมโภช

๑๒ พฤษภาคม ๒๕๒๕ เวลา ๐๘.๐๐ น.
 ฟังปาฐกถาธรรม ประกวดสารกัณฐะ เวลา ๑๐.๐๐ น.
 พระสงฆ์ผู้มาร่วมกุศลเจริญพุทธมนต์ เวลา ๑๓.๐๐ น.
 ฟังพระธรรมเทศนา โดยเจ้าคุณพระวิสุทธาธิป
 เจ้าคณะภาค ๗ วัดไตรมิตรวิทยาราม เวลา ๑๔.๐๐ น.
 เจริญสมาธิภาวนาถวายพระราชกุศล แด่สมเด็จพระ
 จอมเกล้าเจ้าอยู่หัว คณะสัปบุรุษชาวอำเภอศรีเมือง
 ใหม่ โขงเจียม กิ่งตาลชุม ร่วมสมโภช

๑๓ พฤษภาคม ๒๕๒๕ เวลา ๐๖.๐๐ น. ตี
 ฆ้องรับเจ้าประคุณสมเด็จพระสังฆราช ที่สถานีรถไฟ
 อุบลราชธานี เสด็จวัดมหายานาราม นมัสการพระ
 เจ้าใหญ่อินแปลง ประทับที่กุฏิสมเด็จพระญาณมุนี
 เวลา ๐๘.๐๐ น. สมเด็จพระสังฆราชเสด็จวัดทุ่งศรี
 เมือง เสด็จหอพระพุทธบาท จุดเทียนบูชาพระ
 รัตนตรัย เสด็จประทับที่ที่จะประกอบพิธียกช่อฟ้า
 ผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานี ทูลรายงาน เวลา
 ๐๘.๐๐ น. สมเด็จพระสังฆราชประกอบพิธียกช่อฟ้า
 วิหารศรีเมือง พระสงฆ์ทรงสมณศักดิ์ระดับเจ้าคณะ

จังหวัด ๕ รูป เจริญชัยมงคลกาลา สมเด็จพระ
 สัมมาสัมพุทธเจ้าประทานเกียรติบัตร และวัดอุดมกล แก่ผู้
 มีศรัทธาสร้างวิหารศรีเมือง เวลา ๑๐.๐๐ น. พระ
 สงฆ์ทรงสมณะศักดิ์ ๕ รูป เจริญพระพุทธมนต์ เวลา
 ๑๓.๐๐ น. สมเด็จพระสังฆราชประทานพระธรรม
 เทศนาเวลา ๑๔.๐๐ น. สมเด็จพระสังฆราชประทาน
 วัดอุดมกล แก่ผู้มีศรัทธาตามเสด็จพระกุศลสร้างโรง
 พยาบาล สมเด็จพระสังฆราชเจริญสมาธิภาวนา
 ถวายพระราชากุศลแด่ สมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่
 ห์ เวลา ๑๕.๐๐ น. เสด็จ ศ.พ.อ. ทรงเปิดกุฏิวิปัสสนา
 สัมมาสัมพุทธเจ้าประทานโอวาทแก่ผู้มาฟังศาสนา
 ปฏิบัติธรรม เวลา ๑๖.๐๐ น. เสด็จกลับวัดมหา
 วาราม พักผ่อนพระอิริยาบถ เวลา ๑๕.๐๐ น. เสด็จ
 เสด็จสมเด็จพระสังฆราช ที่สถานีรถไฟอุบลราชธานี
 คณะสัปบุรุษชาวเดชอุดม บุณยาริก น้าเย็น นานะหลวย
 ร่วมกุศลสมโภช

๑๔ พฤษภาคม ๒๕๒๕ เวลา ๐๕.๐๐ น. ฟัง
 ปาฐกถาธรรม ประกาศสารภัญญะ เวลา ๑๐.๐๐ น.
 พระสังฆาธิการผู้มาร่วมกุศลเจริญพระพุทธมนต์ เวลา

๑๓.๐๐ น. ฟังพระธรรมเทศนาแสดงโดย เจ้าคุณ
พระธรรมวิสุทธิธารจารย์ เจ้าคณะภาค ๑๑ วัดพระนา
ราชคฤห์มหาราช นครราชสีมา เวลา ๑๔.๐๐ น. เจริญ
สมาธิภาวนา ถวายพระราชกุศลแด่พระมุงกุฎเกล้า
เจ้าอยู่หัว คณะสงฆ์และสัปบุรุษชาวอำเภอหัวตะพาน
กิ่ง อ. เสนางคนิคม ร่วมกุศลสมโภช

๑๔ พฤษภาคม ๒๕๒๕ เวลา ๐๕.๐๐ น.
ฟังปาฐกถาธรรม ประกาศสรภัญญะ เวลา ๑๐.๐๐
น. พระสงฆ์ทำร่วมกุศลเจริญพระพุทธมนต์
เวลา ๑๓.๐๐ น. ฟังพระธรรมเทศนา แสดงโดย
เจ้าคุณพระเทพสิทธิมนี เจ้าคณะภาค ๘ วัดมหา
ธาตุยุวราชรังสฤษฎิ์ กรุงเทพมหานคร เวลา ๑๔.๐๐
น. เจริญสมาธิภาวนา ถวายพระราชกุศลแด่สมเด็จพระ
พระราชาธิปกพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว เวลา ๑๕.๐๐ น.
อภิปรายธรรมเนื่องในวันวิสาขบูชา เวลา ๒๐.๐๐ น.
ประกอบพิธีวิสาขบูชา

เวลา ๓ หุ่มนั้น ก็นั่นนี้ ทวดปู่เจ้าพระตา
เสด็จมาอนุโมทนางานสมโภชวิหารศรีเมือง ประทับ
ทรงแม่ชีพร สมพรชัย ได้ประกอบพิธีทำน้ำพุทธ

มนต์ โดยใช้คาบกายสิทธิ์จุ่มลงไปในน้ำพุทมนต์
 ในตุ่มน้ำครามังกรใหญ่ ทำมณฑลวิหารศรีเมือง
 เพื่อให้หลานเหลนทวดปู่ ได้นำไปใช้บังภัยพิบัติเป็น
 ศีริมงคลแก่ตนครอบครัวและกิจการของตน มีหลาน
 เหลนชาวอุบลราชธานีไปคอยต้อนรับเป็นจำนวนมาก
 แน่นวิหารศรีเมือง ประทับอยู่ให้หลานเหลนชม
 บารมีเป็นเวลาพอสมควรแล้วจึงเสด็จกลับวิมาน

คณะสงฆ์และสัปบุรุษชาวเขมรราช ฐานาน
 และกิ่งโพธิ์ชัย มาร่วมบำเพ็ญกุศลสมโภช

๑๖ พฤษภาคม ๒๕๒๕ เวลา ๐๕.๐๐ น.

ฟังปาฐกถาธรรม ประกวดตรกัณฐะ เวลา ๑๐.๐๐น.
 พระสงฆ์มาร่วมกุศลเจริญพระพุทธมนต์ เวลา
 ๑๓.๐๐ น. แสดงพระธรรมเทศนา โดยเจ้าคุณ
 พระเทพรัตนโมลี เจ้าคณะจังหวัดนครพนม
 ประธานกรรมการศูนย์ประสานงาน การพระพุทธ
 ศาสนา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เวลา ๑๔.๐๐น.
 เจริญสมาธิภาวนา ถวายพระราชกุศลแด่สมเด็จพระ
 พระเจ้าอานันทมหิดล คณะสงฆ์สัปบุรุษชาวพนา
 กุดข้าวปุ้นร่วมกุศลสมโภช

๑๓ พฤษภาคม ๒๕๒๕ เวลา ๐๕.๐๐ น.
 ฟังปาฐกถาธรรม ประกาศตรกัญญะ เวลา ๑๐.๐๐ น.
 พระสงฆ์ที่มา ร่วมกุศลเจริญพระพุทธมนต์ เวลา
 ๑๓.๐๐ น. ฟังพระธรรมเทศนา แสดงโดยเจ้าคุณ
 พระเทพสุเมธี เจ้าคณะภาค ๑๐ (ช) วัดศรีอุบล
 รัตนาราม เวลา ๑๔.๐๐ น. เจริญสมาธิภาวนา
 ถวายพระราชกุศลแด่ สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพล
 อดุลยเดช คณะสงฆ์และสัปบุรุษชาวอุบลราชธานี
 และชาววารนขำราบ ร่วมกุศลสมโภช

หมายเหตุ เช้าเวลา ๐๗.๐๐ น. ถวายข้าวยาคุ
 เวลา ๑๑.๐๐ น. ถวายภัตตาหารเพล เวลา ๑๕.๐๐ น.
 แห่ฟุ่มเงินฟุ่มทองรอบวิหารศรีเมือง เวลา ๒๐.๐๐ น.
 มีมหรสพสมโภชโดยคณะหมอลำหมู่ที่วัดกกกตาลคู่จัด
 มาร่วมกุศล งานสมโภชวิหารศรีเมือง ๕ วัน ๕ คืน
 ชาวอุบลราชธานี ทั้งพระสงฆ์ฆราวาสพระหนุ่มเณร
 น้อยสัปบุรุษชาวอุบลราชธานีผู้ใจบุญ ได้มาร่วมกุศล
 สมโภชตามศรัทธาและเจตนา ซึ่งได้ร่วมกันสร้างมา
 เป็นเวลานาน ต้นทุนทรัพย์มาหลาย ภูมิใจดีใจที่เจ้า
 ประคุณสมเด็จพระสังฆราช ได้ทรงเมตตามาเป็น

มีมงคลยกข้อฟ้าประทานธรรมเทศนา ได้ทรงประ
 ธานไตรสรณาคม และศีล ๕ แก่ชาวอุบลราชธานี
 คือใจภูมิใจที่พระเถระระดับภาค มาแสดงพระธรรม-
 เทศนาในงานตามศรัทธาเจตนา คือใจภูมิใจที่คณะ
 สงฆ์และสัปบุรุษผู้ใจบุญ ทุกอำเภอได้มาร่วมกุศล
 สมโภช ที่ตั้งใจเป็นกรณีพิเศษนั้นคือ ทวดปู่เจ้าพระ
 ตาได้เมตตาเสด็จมาอนุโมทนาในงาน

ขออนุโมทนาขอบคุณทุกท่านไว้เป็นหลักฐาน
 ขอจงเป็นประวิติศาสตร์ของวัดทุ่งศรีเมือง ไว้
 เพื่ออนุชนตลอดชั่วฟ้าดิน.

ตักบาตรข้าวสารปี ๒๕๑๒

เพื่อเป็นการกระทำตามที่ทวดปู่พระตาสั่ง ถือว่า
เทพปัญญา ทั้งเป็นความประสงค์ของทางวัดด้วย จึง
ได้ชักชวนญาติโยมบำเพ็ญกุศลตักบาตรข้าวสารและ
พร้อมกันก็ตักบาตรปัจจัยด้วย ได้กำหนดงาน ๓ วัน
๓ คืน คือวันที่ กรกฎาคม ๒๕๑๒ ได้มีผู้ศรัทธา
ร่วมบำเพ็ญกุศลเป็นจำนวนมาก จึงขอเสนอรายการ
เพื่อทราบดังนี้

จากงานได้ข้าวสารเหนียว 12 กระสอบ ข้าวสาร
ขาว 5 กระสอบ รวมเป็น 17 กระสอบ

ปัจจัยที่ผู้ศรัทธาตักบาตรบูชาพระรัตนตรัย

ปัจจัยตักบาตร คำนวณนตก่อนงาน

ปี ๒๕๑๒ เดือนกรกฎาคม ๑๒,๘๕๘.๕๐ บาท

เดือนสิงหาคม ๔,๑๓๕.๐๐ บาท

เดือนกันยายน ๑๓,๒๐๖.๘๐ บาท งานตักบาตรข้าวสาร

เดือนตุลาคม ๖๐๖.๕๐ บาท

เดือนพฤศจิกายน ๖๗๘.๑๐ บาท

เดือนธันวาคม ๘๕๑.๓๕ บาท

รวม ๓๒,๓๓๕.๒๕ บาท

